

BIULETYN LUBIŃSKI

W numerze:

**List Rzecznika Praw
Mieszkańców do
pracowników WPK**

❖
**Nowy regulamin
mieszkańcowy**

❖
**Zmiany w budżecie
miasta na rok 1995**

O co chodzi w tym sporze?

Od kilku tygodni mieszkańcy Lubina zaczepiani są przez ludzi z tzw. Grupy inicjatywnej, na czele której stoi pan Janusz Juśkiewicz. Grupa pana Juśkiewicza grając na ludzkich emocjach zbiera podpisy na rzecz przeprowadzenia referendum za odwołaniem Rady Miejskiej w Lubinie. Ma to zapewnić mieszkańcom miasta... no, właśnie co? Oczywiście wszystko o czym człowiek może sobie

zamarzyć w kraju takim jak Polska, który przechodzi trudny okres przemian gospodarczych i politycznych. Wystarczy tylko w tym celu odwołać Radę. Ma to być receptą na wszelkie bolączki dnia powszedniego.

Pan Juśkiewicz chcąc ułatwić „robotę” swojej grupie pozwala odczytać, a następnie opublikować „Odezwę Grupy Inicjatywnej na Rzecz Referendum” 10➡

Prezydent legalny, radni nie łamią prawa...

W związku z licznymi wątpliwościami wyrażanymi na łamach prasy lokalnej, jak również wygłaszanymi przez niektórych radnych Rady Miejskiej w Lubinie w środkach masowego przekazu, postanowiliśmy przedrukować w całości opinię prawną, która – mamy nadzieję – w sposób jednoznaczny rozwieje wszelkie wątpliwości. Należy z całą mocą podkreślić, że wybór na stanowisko Prezydenta Miasta Lubina pana Tadeusza Maćka jest zgodny z prawem i nie budzi wątpliwości. Zgodna z prawem jest również możliwość zasiadania przez radnych w radach nadzorczych spółek prawa handlowego z udziałem gminy jako reprezentantów gminy.

OPINIA PRAWNA

w sprawie prawidłowości wyboru Prezydenta Lubina oraz możliwości reprezentowania gminy w spółkach prawa handlowego z udziałem gminy przez radnych

W piśmie z dnia 1 grudnia 1994 roku (nr OR-0716/9/94), sygnowanym przez Sekretarza Miasta – Panią mgr Jadwigę Ignatowską-Zajac, przedstawione zostały do rozstrzygnięcia dwa problemy. Pierwszy dotyczy zgodności z prawem uchwały Nr II/9/94 Rady Miejskiej, drugi możliwości zasiadania przez radnych rady miejskiej nie będących (będących) członkami zarządu miasta w radach nadzorczych spółek prawa handlowego z udziałem gminy, jako reprezentanci gminy.

I. Zagadnienie pierwsze zrodziło się na tle następującego stanu faktycznego:

Ustawowy stan rady wynosi 40 radnych. Obecny Prezydent Miasta został wybrany 20 głosami, zaś na

jego konkurenta głosowało 19 radnych.

Z powyższego wynika, że wybory odbyły się przy zachowaniu wymaganego quorum, które przy wyborach prezydenta wynosi 2/3 ustawowego składu rady (art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16 z 1990 r., poz. 95 z późn. zm.). Pozostaje tylko jeszcze zapytać, czy uzyskana przez zwycięzcę tych wyborów liczba 20 głosów jest „większością bezwzględną” w rozumieniu wyżej cytowanego przepisu.

Na pytanie to należy odpowiedzieć twierdząco. „Bezwzględna większość głosów” bowiem to tyle co „więcej niż połowa głosów”, przy czym wielkość powyższej połowy nie musi być jednością. Według innej definicji – „bezwzględna większość” to liczba głosów „o 1 większa od sumy głosów pozostałych”. Identycznie wypowiedział się w tej materii NSA w wyroku z dnia 27 września 1991 r. w sprawie SA/Wr 785/91 (OSP 1992/5, poz. 122).

Niekiedy „większość bezwzględna” błędnie utożsamia się z algorytmem – „połowa głosów plus 1”, bądź „50 % plus 1”, myląc „bezwzględną wielkość” ze szczególną postacią „większości kwalifikowanej”. Te dwie wielkości będą miały ten sam liczbowy desygnat w przypadku kiedy suma oddanych głosów stanowi liczbę parzystą; jeśli jednak suma będzie liczbą nieparzystą – desygnaty będą różne. (Patrz: Paweł Czechowski – Adam Jaroszyński – Stanisław Piątek, *Komentarz do ustawy o samorządzie terytorialnym*, str. A 55, w zbiorze „Prawo samorządu terytorialnego”, Wydawnictwo Fundacji ATK, Warszawa 1994, w trafnej polemice z W. Bogusławskim i M. Furtkiem: OSP 1992/5, poz. 122).

W świetle powyższego nie może ulegać wątpliwości, że odnośna uchwała Rady Miejskiej, stwierdzająca wybór na przewodniczącego zarządu kandydata, który z 39 oddanych głosów uzyskał 20, jest zgodna z prawem. 11➡

POSTANOWIENIA ZARZĄDU MIASTA LUBINA Z DNIA...

... z dnia 15 grudnia 1995 roku

Postanowienie Nr 71 – Zarząd Miasta Lubina postanawia:

- z dniem 1 stycznia 1995 r. podwyższyć stawki czynszowe za najem lokali użytkowych na terenie miasta Lubina – zgodnie z załączonym wykazem,
- stawki czynszowe za najem lokali użytkowych nie ujętych w załączonym wykazie pozostawić na dotychczasowym poziomie.

Postanowienie Nr 72 – Zarząd Miasta Lubina postanawia z dniem 1 stycznia 1995 r. obsługę inwestycyjną w miejskich jednostkach organizacyjnych oraz w innych jednostkach realizujących zadania inwestycyjno-remontowe ze środków budżetu miasta prowadzić będzie Zespół Obsługi Inwestycji Miejskich, na zasadach określonych w odrębnych umowach o zastępstwo inwestycyjne.

... z dnia 30 grudnia 1994 roku

Postanowienie Nr 73 – Zarząd Miasta Lubina postanawia zatwierdzić opłaty za dostawę wody pitnej i odprowadzanie ścieków dla miasta Lubina na 1995 r., które obowiązywać będą od dnia 1 lutego 1995 r., w wysokości według poniższego zestawienia (uzasadnienie podwyżki na str. 3):

Wyszczególnienie	Jedn.	Woda	Ścieki	Ogółem woda+ścieki
dla gospodarstw domowych	zł/m ³	0,75	0,50	1,25
dla przemysłu	zł/m ³	1,73	0,70	2,43
dla pozostałych odbiorców	zł/m ³	1,11	0,61	1,72

Postanowienie Nr 74 – Zarząd Miasta Lubina postanawia wnieść projekty uchwał w sprawie:

- 1) zmieniającej uchwałę w sprawie ustalenia herbu Miasta Lubina,
- 2) w sprawie wyrażenia dezaprobaty dla poczyniń Rządu dotyczących dodatków mieszkaniowych,
- 3) popierającej wniosek do Trybunału Konstytucyjnego zawarty w uchwale nr 66 Rady Miejskiej w Skierniewicach z dnia 9 grudnia 1994 r.

Postanowienie Nr 75 – Zarząd Miasta Lubina postanawia rozdyponować środki finansowe w łącznej kwocie 1.069 mln zł zawarte w rezerwie działu 85 (Ochrona zdrowia) rozdział 8595 (Pozostała działalność), przeznaczając:

- 1) kwotę 500 mln zł na remont Przychodni Specjalistycznej przy ul. Bema,
- 2) kwotę 160 mln zł na zakup uzupełniającego sprzętu rehabilitacyjnego (wirówka do masażu kończyn, piłeczki do wypełnienia suchego basenu, aparat SANOMATIC) dla Ośrodka Rehabilitacyjno-Adaptacyjnego dla Dzieci i Młodzieży w Lubinie,
- 3) kwotę 70 mln zł na zakup aparatu EKG dla Przychodni Rejonowej Nr 2 przy ul. Wyszyńskiego,
- 4) kwotę 150 mln zł na zakup lampy bezcieniowej do sali operacyjnej w Szpitalu Miejskim przy ul. Bema,
- 5) kwotę 163 mln zł na zakup wózków dla dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym, uczęszczającym do klasy Blisowej w Szkole Podstawowej Nr 6,
- 6) kwotę 26 mln zł dla Związku Harcerstwa Polskiego Komenda Hufca w Lubinie na przeprowadzenie szkolenia w zakresie udzielania pierwszej pomocy.

Dz. Rozdz.	Nazwa	Zmniejszenie	Zwiększenie
85	Ochrona zdrowia	1 069 000 000	1 069 000 000
8595	Pozostała działalność	1 069 000 000	1 069 000 000
	– rezerwa	1 069 000 000	
	– remont Przychodni Specjalistycznej przy ul. Bema		500 000 000
	– zakup sprzętu rehabilitacyjnego dla ORAdDiMN		160 000 000
	– zakup EKG dla Przychodni Rejonowej Nr 2		70 000 000
	– zakup lampy bezcieniowej w Szpitalu Miejskim przy ul. Bema		150 000 000
	– zakup wózków dla klasy Blisowej w SP 6		163 000 000
	– ZHP na szkolenie w zakresie pierwszej pomocy		26 000 000

Uzasadnienie

W związku z niepełnym wykorzystaniem środków przeznaczonych na ochronę zdrowia Zarząd Miasta postanowił rozdyponować rezerwę w dz. 85 (Ochrona zdrowia) rozdz. 8595 (Pozostała działalność) w kwocie 1.069.000.000 zł – zgodnie z wnioskiem Komisji Zdrowia i Ekologii.

Postanowienie Nr 76 – Zarząd Miasta Lubina postanawia przedłużyć na rok 1995 umowę z Przedsiębiorstwem Geodezyjno-Kartograficznym „Geodezja” Spółka cywilna w Lubinie na organizowanie i prowadzenie przetargów na zbywanie nieruchomości stanowiących własność Gminy Miejskiej Lubin.

Postanowienie Nr 77 – Zarząd Miasta Lubina postanawia dokonać w budżecie miasta na 1994 r. zwiększenia dochodów w dziale 97 (Różne rozliczenia) rozdział 9711 (Subwencja ogólna dla gmin) o kwotę 1,0 mld zł, z jednoczesnym zwiększeniem wydatków w dziale 97 (Różne rozliczenia) rozdział 9712 (Rozliczenia między budżetami gmin), z przeznaczeniem na pomoc dla gmin województwa legnickiego dotkniętych klęskami żywiołowymi – zgodnie z załącznikiem do postanowienia.

Dz. Rozdz.	Nazwa	Zwiększenie dochodów	Zmniejszenie wydatków
97	Różne rozliczenia	1.000.000.000	1.000.000.000
9711	Subwencja ogólna dla gmin	1.000.000.000	
9712	Różne rozliczenia między budżetami gmin		1.000.000.000

Przewodniczący Zarządu Miasta
mgr Tadeusz Maćkała

Zarząd Sekcji Emerytów i Rencistów przy Związku Nauczycielstwa Polskiego w Lubinie serdecznie dziękuje Panu mgr Leszkowi Kryńskiemu za przekazanie funduszy na zapomogi dla najbardziej potrzebujących naszych emerytów.

Z okazji Nowego Roku życzymy Panu dużo zdrowia, wytrwałości i sukcesów w pracy zawodowej.

Prezes Zarządu Oddziału ZNP
w Lubinie Grażyna Malinowska

X Sesja Rady Miejskiej w Lubinie

W dniu 25 stycznia 1995 roku odbyła się X Sesja Rady Miejskiej w Lubinie. Program posiedzenia przewidywał następujące punkty:

1. Interpelacje i zapytania radnych.
2. Uchwała zmieniająca uchwałę w sprawie budżetu miasta na rok 1995.
3. Uchwała w sprawie zobowiązania Zarządu Miasta do podjęcia rozmów z Wojewodą Legnickim oraz Dyrekcją WPK w Legnicy na temat przejęcia części majątku WPK w Legnicy.
4. Informacja Zarządu Miasta w sprawie organizacji transportu.

Przewodniczący Rady pan Paweł Niewodniczański powitał radnych, pracowników urzędu, zebranych gości oraz przedstawicieli prasy.

Program posiedzenia przedstawiony został do akceptacji Radzie. Radny pan Robert Grodecki zgłosił wniosek dotyczący skreślenia punktu 4 z uwagi na to, że informacja w sprawie organizacji komunikacji miejskiej była przekazana na poprzedniej Sesji. Radny pan Henryk Bober zgłosił wniosek przeciwny argumentując, że obecnie na Sesji Rady Miejskiej jest wiele osób, których nie było poprzednio. Wniosek został poddany głosowaniu. Wyniki głosowania: za 20, przeciw 17, wstrzymał się 1. Punkt 4 porządku obrad został skreślony.

Następnie głosowaniu poddany został cały porządek posiedzenia (bez punktu 4). Wyniki głosowania: za 24, przeciw 8, wstrzymało się 5. Porządek został przyjęty.

Następnie Przewodniczący Rady Miejskiej pan Paweł Niewodniczański przystąpił do odczytywania interpelacji i zapytań radnych.

W dalszej części Sesji Rady Miejskiej w Lubinie radni podjęli następujące decyzje:

- 1) przyjęli projekt uchwały zmieniającej uchwałę w sprawie budżetu miasta na 1995 rok (zał. nr 1 na str. 4). Wynik głosowania: za 22, przeciw 14, wstrzymało się 3;
- 2) skierowali projekt uchwały grupy radnych, dotyczący zobowiązania Zarządu Miasta do podjęcia rozmów z Wojewodą Legnickim oraz Dyrekcją WPK w Legnicy na temat przejęcia majątku WPK, do rozpatrzenia przez Komisję Gospodarki Komunalnej. Wniosek o takie potraktowanie inicjatywy uchwałodawczej grupy radnych zgłosiła pani Małgorzata Szczygieł, nie mogąc uzyskać odpowiedzi na pytanie dotyczące kosztów z jakimi może wiązać się podjęcie tej uchwały. Pytanie radnej skierowane było do pana Wojciecha Komornickiego, który w imieniu wnioskodawców przedstawił projekt uchwały. Wyniki głosowania za wnioskiem pani Małgorzaty Szczygieł: za 21, przeciw 16, wstrzymał się 1. Wniosek grupy radnych został skierowany do Komisji Gospodarki Komunalnej. Nie zapobiegło to jednak długiej i gorącej dyskusji dotyczącej sytuacji WPK. Głos zabierali m. in. Wicewojewoda Legnicki pan Edward Kwakszyc, Prezydent Miasta Lubina pan Tadeusz Maćkała, dyrektor WPK pan Franciszek Łoś, Wiceprezydent Lubina pan Mirosław Gojdz, Przewodniczący Rady Pracowniczej WPK Oddział Lubin pan Władysław Kuciński, pan Andrzej Matusiak przedstawiciel zakładowej „Solidarności”, Wiceprezydent Lubina pan Dariusz Milka, poseł SLD pan Ryszard Zbrzyzny, Senator PSL pan Edward Kenig. Głos w dyskusji zabrali również radni. Dyskusja trwała około 5 godzin.

Oprac. na podst. notatek z Sesji.

Lubin, dnia 9 stycznia 1995 r.

Komunikat

Zarząd Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o.o. w Lubinie informuje wszystkich odbiorców wody pitnej, że z dniem 1 lutego 1995 r. wprowadzone zostaną nowe opłaty za dostawę wody pitnej i odprowadzenie ścieków w następujących wysokościach:

Rodzaj usługi	Cena w zł		
	woda	ścieki	razem
– za dostawę 1 m sześć. wody pitnej i odprowadz ścieków dla gospodarstw domowych	0,75 zł	0,50 zł	1,25 zł
– j. w. dla przemysłu	1,73 zł	0,70 zł	2,43 zł
– j. w. dla pozostałych odbiorców	1,11 zł	0,61 zł	1,72 zł

Powyższe opłaty zostały zatwierdzone Postanowieniem Zarządu Miasta Lubina w dniu 30 grudnia 1994 r. Wprowadzenie ich podyktowane było koniecznością zabezpieczenia samofinansowania przedsiębiorstwa w warunkach stałego wzrostu czynników cenotwórczych niezależnych od przedsiębiorstwa.

Jak wiadomo planowane podwyżki cen energii elektrycznej wynoszą 27,8 %, gazu 32,2 %, energii cieplnej 40,8 %, przeszacowanie wartości majątku trwałego 24 %.

Nastąpi również wzrost cen materiałów, paliw płynnych oraz usług wykonywanych przez jednostki obce. Szczegółowe wyliczenia przeprowadzone przez służby ekonomiczne firmy wykazały, że średnioroczny koszt produkcji wody i oczyszczania ścieków, powodowany założoną inflacją 16,9 % pomiędzy grudniem 1994 a 1995 oraz średnioroczną 22,7 %, wzrośnie o co najmniej 23 %.

Ponieważ podwyżki będą wprowadzone od 1-go lutego br. – wzrost kosztów rozłożony na 11 miesięcy wyniesienie 25 %. Taką podwyżkę uwzględniła cena zatwierdzona przez Zarząd Miasta (wzrost z 1,00 zł/m³ na 1,25 zł/m³).

Natomiast na wzrost płac, niezbędne inwestycje, zakupy i dalszą reorganizację firmy Spółka wypracować musi dodatkowe środki.

Zakłada się pełne zagospodarowanie i wykorzystanie (w ramach umów najmu) wolnych pomieszczeń magazynowych, garażowych i warsztatowych, dalszy spadek zużycia energii cieplnej, racjonalizację zatrudnienia oraz sprzedaż zbędnych i nie w pełni wykorzystywanych środków transportowych, maszyn, urządzeń oraz terenów bazy zaplecza technicznego.

W ramach nakładów inwestycyjnych prowadzimy i będziemy nadal wprowadzać urządzenia energetyczne o zmniejszonym zużyciu teŹ energii.

Podjęliśmy również działania zmierzające do pełnego wykorzystania zdolności produkcyjnej i remontowej naszych warsztatów.

Nasze efekty w tym zakresie to uruchomienie produkcji kontenerów, pojemników 1100 i 110 litrowych, bram garażowych oraz stołów warsztatowych.

Zarząd MPWiK Sp. z o.o. zapewnia, że dołoży wszelkich starań zmierzających do dalszej obniżki kosztów własnych.

Przedstawiając powyższe uważamy, że wprowadzenie nowych opłat za dostawę wody pitnej i odprowadzenie ścieków stało się konieczne i w pełni uzasadnione. Mamy nadzieję, że nasi odbiorcy ten fakt potraktują z pełnym zrozumieniem.

Prezes Zarządu

mgr Aleksandra Dąbrowska-Chwastek

Uchwała zmieniająca uchwałę w sprawie budżetu miasta na 1995 r.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4 i 9 lit. d oraz art. 51 ust. 1 i 2 oraz art. 55, 57 i 61 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95; Nr 32, poz. 191; Nr 43, poz. 253; Nr 89, poz. 518 z 1991 r. Nr 4, poz. 18; Nr 110, poz. 473 z 1992 r.; Nr 85, poz. 428; Nr 100, poz. 499) i art. 4 ust. 1, art. 8, 37a oraz art. 47 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. – Prawo Budżetowe (jednolity tekst ustawy Dz. U. z 1993 r. Nr 72, poz. 344; zm. Dz. U. z 1994 r. Nr 76, poz. 344; Nr 121, poz. 591; Nr 133, poz. 685) oraz art. 4 i art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o finansowaniu gmin (Dz. U. Nr 129, poz. 600) Rada Miejska uchwała:

§ 1

W uchwale nr VII/43/94 Rady Miejskiej w Lubinie z dnia 12 grudnia 1994 roku w sprawie budżetu miasta na rok 1995 wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

“§ 1.1. Dochody budżetu na rok 1995

w kwocie 42.299.604 zł
w tym: dotacje na zadania zlecone 1.597.300 zł
oraz przychody budżetu w kwocie 750.000 zł
– zgodnie z załącznikami nr 1 i 3 do uchwały.

Wydatki budżetu na rok 1995

w kwocie 41.939.604 zł
w tym: dotacje na zadania zlecone 1.597.300 zł
oraz rozchody budżetu w kwocie 1.110.000 zł
– zgodnie z załącznikami nr 2 i 3 do uchwały.”

2) § 2 otrzymuje brzmienie:

“§ 2. Przychody i rozchody jednostek gospodarki pozabudżetowej w następujących kwotach:

a) przychody 13.936.818 zł
w tym:

dotacja z budżetu miasta 6.761.000 zł

b) rozchody 13.938.245 zł
– zgodnie z załącznikiem Nr 4”

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

“§ 3 Rezerwy budżetowe ogółem w wysokości 338.304 zł
w tym rezerwa ogólna na nieprzewidziane
wydatki 338.304 zł.”

4) § 4 otrzymuje brzmienie:

“§ 4.1. Upoważnia się Zarząd Miasta do dokonywania wszelkich zmian w budżecie z wyjątkiem przesunięć wydatków między działami.

2. Upoważnia się Zarząd Miasta do dysponowania rezerwą ogólną, o której mowa w § 3 uchwały.”

5) Po § 5 dodaje się nowy § 5a w treści:

“§ 5a. Zobowiązuje się Zarząd Miasta do opracowania układu wykonawczego budżetu miasta na rok 1995 w podziale na działy, rozdziały i paragrafy klasyfikacji budżetowej.”

6) Załączniki nr 1, 2, 3 i 4 otrzymują odpowiednio brzmienie określone w załącznikach nr 1, 2, 3 i 4 do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Miasta.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu przez rozplakatowanie.

Przewodniczący Rady Miejskiej w Lubinie
Paweł Niewodniczański

Miejsca parkingowe dla niepełnosprawnych

We wrześniowym (11/94) numerze Biuletynu Lubińskiego opublikowaliśmy apel Koła Radnych KPN Rady Miejskiej w Lubinie podpisany przez wiceprezydenta pana Mirosława Gojdzia. Apel ten dotyczył tworzenia niepłatnych stanowisk dla pojazdów osób niepełnosprawnych. Apel ten spotkał się ze zrozumieniem u dzierżawców płatnych parkingów strzeżonych. Są już pierwsze efekty. Poniżej drukujemy list pana Stanisława Krasnodębskiego, który korzysta z bezpłatnego miejsca na strzeżonym parkingu.

Lubin, dnia 16.01.95 r.

Wiceprezydent
Miasta Lubina

Jako inwalida II grupy jestem wdzięczny
Panu za zobowiązanie właścicieli prywatnych parkingów strzeżonych do rezerwowania bezpłatnie miejsca dla inwalidów. Właściciel parkingu dzięki Pańskiej decyzji udostępnia mi bezpłatnie jedno miejsce postojowe.

Stanisław Krasnodębski
Lubin, ul. Odrodzenia.

Komunikat

Spełniając obowiązek informowania mieszkańców Lubina o podejmowanych przez Zarząd Miasta decyzjach w sprawach dla miasta ważnych, skierowaliśmy do Państwa informację dotyczącą komunikacji miejskiej pt. „O co chodzi w tym sporze”.

Nieprawdziwe informacje, przekłamania oraz skrajnie tendencyjne przedstawianie sytuacji i motywów podjętej przez Zarząd Miasta decyzji, przez większość środków przekazu, m. in. nielegalną telewizję kablową GOSAT, spowodowały podjęcie jedynej dla nas możliwej drogi dotarcia do mieszkańców.

Zwracamy się do Państwa z prośbą o zapoznanie się z przedstawioną koncepcją dotyczącą komunikacji miejskiej w Lubinie, wszystkimi argumentami w niej zawartymi; rozważenie wszystkich za i przeciw oraz o niepodjęcie pochopnych decyzji.

Lubin, dnia 20 stycznia 1995 r.

Zarząd Miasta Lubina

Przewodniczący Zarządu Miasta
mgr Tadeusz Maćkała

O inwestycjach miejskich

z wiceprezydentem **Dariuszem Milką** rozmawia **Robert Grodecki**

R. G. *Poprzednio zakończyliśmy rozmowę pytaniem o remont budynku Urzędu Miasta. Padają zarzuty, że urzędnicy przygotowują sobie salony.*

D. M. Można na ten problem patrzeć i w taki sposób. Ale mam pytania: Czy remont i unowocześnienie sali operacyjnej i pomieszczeń szpitalnych to wymysł i rozrzutność lekarzy? Czy porządne, godziwe wyposażenie szkoły jest dla wygody nauczycieli? A może chodzi raczej o minimum cywilizacyjne dla pacjentów i uczniów?

Dokładnie tak samo sprawy się mają z budynkiem Urzędu Miasta. Jak może sprawnie obsłużyć mieszkańca urzędnik, jeśli jest ich pięciu w pokoju o wymiarach 3 x 4 m, a petent ma jedno krzesło i dokumenty może rozłożyć tylko na kolanach?

Takie warunki powodują konieczność zbierania podpisów czy pieczęci w kilku pokojach. Brak pomieszczeń uniemożliwia „tematyczne” zgrupowanie urzędników.

Stwarza to także możliwość kompleksowego rozwiązania dostępności budynku i wszystkich jego pomieszczeń dla osób niepełnosprawnych.

R. G. *Ale czy remont dostarczy nowych pomieszczeń?*

D. M. W ramach tego zadania zostaną doprowadzone do stanu używalności pomieszczenia na II piętrze; dziś raczej przypominające gołębniki. Ponadto już oddano do użytku szereg pomieszczeń w suterenie, służących dotychczas jako magazynki i schowki. Dobudowany zostanie fragment budynku nad salą obrad Rady Miasta, co da kilka kolejnych pokoi.

R. G. *Tyle Pan mówi o tym co już zrobiono, a od paru miesięcy na korytarzach straszą wykute rury i sterczące kable!*

D. M. Jedną z zasadniczych przyczyn podjęcia decyzji o remoncie budynku była niewydolność istniejących instalacji wewnętrznych. W związku ze wzrostem ilości urządzeń zasilanych elektrycznie (zwłaszcza komputerów i drukarek) odmówiła posłuszeństwa zabytkowa instalacja elektryczna. Rozbudowy i unowocześnienia wymagała sieć telefoniczna, łącznie z zainstalowaniem nowej centrali telefonicznej.

Od 2 lat budowana jest w Urzędzie Miasta sieć komputerowa, wymagająca odpowiedniego okablowania. Rury wodociągowe i gazowe wymagały pilnej wymiany.

Ponieważ sieci muszą być wymieniane bądź rozbudowywane w całym budynku a remont pomieszczeń posuwa się piętrami, to nie ma sensu tymczasowe zabudowywanie instalacji po to aby je za kilka miesięcy przerabiać. Trzeba się trochę poświęcić.

R. G. *Ale przy tej okazji podobno wyposaża się różne pomieszczenia w jakieś zbytkowne meble i urządzenia?*

D. M. Nie sądzę, iż nowe szafy czy biurka - odpowiadające współczesnemu wzornictwu i pozwalające w sposób uporządkowany gromadzić dokumenty - to przedmioty zbytkowne. Jest oczywiste, że dzisiejsze biuro wymaga nowoczesnego telefonu, komputera i drukarki a gdzieś tam faksu i kopiarki. Właśnie takie wyposażenie trafia do wyremontowanych pomieszczeń.

R. G. *Co jeszcze zostanie wykonane w ramach remontu?*

D. M. Dość istotna i kosztowna jest wymiana stolarki okiennej; da to bardzo duże oszczędności przy ogrzewaniu. Zwłaszcza w połączeniu ze zautomatyzowaniem węzła cieplnego i wyposażeniem wszystkich grzejników w termoregulatory. Łada dzień zakończony zostanie montaż windy dla osób niepełnosprawnych.

Myślę też, że uda się jeszcze wykonać parę miejsc do parkowania wokół budynku.

R. G. *Mam jeszcze pytanie na zakończenie. W budżecie miasta zaplanowano znaczne kwoty na rozbudowę oczyszczalni ścieków. Czy to jest konieczne?*

D. M. Niezbędne. Raczej o tym nie myślimy, gdy wychodząc z łazienki słyszemy bulgoczącą wodę. Ilość odprowadzanych ścieków rośnie a oczyszczalnia jest już za mała; ponadto stale wzrastają wymagania dotyczące ochrony środowiska. Taka rozbudowa, uwzględniająca potrzeby miasta na wiele lat to niesłychanie wysokie nakłady. Ale o tym trzeba by powiedzieć szerzej.

R. G. *Dziękuję za rozmowę.*

Załącznik
Do Uchwały Nr VII/47/94
Rady Miejskiej w Lubinie
z dnia 12 grudnia 1994 r.

Plan pracy Rady Miejskiej w Lubinie w okresie od 01.I.1995 r. do 30.VI.1995 r.

Styczeń

- Podejmowanie uchwał zgodnie z wnioskami.
- Przedstawienie planów pracy komisji Rady na rok 1995.
- Miejska komunikacja zbiorowa.
- Organizacja ośrodków kultury w Lubinie.

Luty

- Podejmowanie uchwał zgodnie z wnioskami.
- Sprawozdanie Komendanta Rejonowego Policji z działalności oraz informacja o stanie porządku i bezpieczeństwa publicznego w 1994 r. oraz ocena organizacji i współdziałania instytucji bezpieczeństwa i porządku publicznego w Lubinie.
- Studium planu ogólnego Miasta Lubina.

Marzec

- Podejmowanie uchwał zgodnie z wnioskami.
- Informacja Zarządu Miasta o przygotowaniach do obchodów 700-lecia miasta Lubina.

Kwiecień

- Podejmowanie uchwał zgodnie z wnioskami.
- Sprawozdanie Przewodniczącego z działalności Rady w 1994 r.
- Sprawozdanie komisji z działalności w 1994 r.
- Przyjęcie sprawozdania Zarządu Miasta Lubina z wykonania budżetu.
- Podjęcie uchwały w sprawie absolutorium dla Zarządu Miasta Lubina.

Maj

- Podejmowanie uchwał zgodnie z wnioskami.
- Przyznanie Nagrody Miasta Lubina.
- Sytuacja ochrony zdrowia na terenie Miasta Lubina

Czerwiec

- Podejmowanie uchwał zgodnie z wnioskami.
- Przyjęcie planu pracy Rady Miejskiej w Lubinie na okres od 1.VII.1995 r. do 31.XII.1995 r.

w sprawie zasad gospodarowania mieszkaniowym zasobem Miasta Lubina oraz kryteriów wyboru osób, z którymi umowy najmu powinny być zawarte w pierwszej kolejności.

Na podstawie art. 5 ust. 3 i art. 30 ustawy z dnia 2 lipca 1994 r. o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 105, poz. 509) oraz art. 40 ust. 2 pkt 3 i art. 42 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518; z 1991 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 110, poz. 473; z 1992 r., Nr 85, poz. 428 i Nr 100, poz. 499; z 1993 r. Nr 17, poz. 78).

Rada Miejska uchwala co następuje:

ROZDZIAŁ I Postanowienia ogólne § 1

Uchwałą niniejszą reguluje się tryb załatwiania potrzeb mieszkaniowych członków społeczności Miasta Lubina spełniających wymogi zawarte w przepisach powołanej wyżej ustawy o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych, zwanej dalej ustawą oraz w przedmiotowej uchwale i ustala kryteria wyboru osób, z którymi umowy najmu powinny być zawarte w pierwszej kolejności.

§ 2.

1. Miasto Lubin gospodarując gminnym zasobem mieszkaniowym wynajmuje lokale mieszkalne swoim stałym mieszkańcom.
2. W wyjątkowych przypadkach podyktowanych charakterem wykonywanej pracy lub zwyczajami międzynarodowymi Zarząd Miasta (lub Prezydent) może podjąć decyzję o wynajęciu lokalu mieszkalnego na czas nieoznaczony również osobom nie należącym do kategorii, o której mowa w ust. 1

§ 3

1. Miasto Lubin może wynajmować następujące rodzaje lokali mieszkalnych:
 - a) lokal zamienny
 - b) lokal socjalny
 - c) lokal z czynszem regulowanym
 - d) lokal z czynszem wolnym
 - e) lokal po uprzednim remoncie na koszt własny
 - f) pracownię do prowadzenia działalności w dziedzinie kultury i sztuki
2. Lokalem zamiennym jest samodzielny lokal mieszkalny spełniający kryteria zawarte w ustawie. Kwalifikacji danego lokalu dokonuje pełnomocnik Miasta, zwany dalej pełnomocnikiem, upoważniony do zawarcia umowy najmu.
3. Lokalem socjalnym jest lokal mieszkalny spełniający wymogi zawarte w ustawie. Kwalifikację czy dany lokal spełnia wymogi lokalu socjalnego, dokonuje pełnomocnik Miasta.
4. Lokalem z czynszem regulowanym jest lokal o powierzchni mniejszej niż 80 m kw. Lokalem takim jest również lokal, w którym najemca może w myśl odpowiednich przepisów ustawy dokonać ulepszeń. O kwalifikacji danego lokalu decyduje pełnomocnik Miasta.
5. Lokalem z czynszem wolnym jest lokal liczący nie mniej niż 80 m kw. powierzchni całkowitej. Lokalem takim jest rów-

nież lokal, w którym najemca zgodnie z ustawą może dokonać ulepszeń.

6. Lokal po uprzednim remoncie na koszt własny jest to lokal zdewastowany, wytypowany do odbudowy (remontu kapitalnego) przez pełnomocnika Miasta.
7. Pracownie do prowadzenia działalności w dziedzinie sztuki i kultury są lokale wytypowane przez pełnomocnika Miasta spełniające wymogi zawarte w ustawie. W szczególności może być to lokal, w którym najemca może dokonać ulepszeń na zasadach przewidzianych w ustawie.

§ 4

1. Załatwianie spraw najmu lokalu mieszkalnego rozpoczyna się od złożenia wniosku o najem lokalu mieszkalnego. Tryb składania oraz miejsce gdzie wniosek ma być złożony określa Zarząd Miasta.
2. Do prowadzenia spraw związanych z zawarciem umowy najmu lokalu mieszkalnego zobowiązany jest Zarząd Miasta. Zarząd Miasta może ustanowić pełnomocnika do prowadzenia tych spraw.
3. Zawarcie umowy następuje w sposób określony w ustawie oraz niniejszej uchwale.

§ 5

Sposób przyjmowania i rozpatrywania wniosków o zawarcie umowy najmu lokalu mieszkalnego jest jawny. Jawne są także sposoby wyboru osób, z którymi umowy najmu powinny być zawierane. Jawność ma na celu realizację kontroli społecznej.

§ 6

1. Zasady wyboru osób, z którymi umowy najmu zostaną zawarte, dotyczą następujących postępowań:
 - a) zmierzające do określenia osób, z którymi może być zawarta umowa najmu lokalu zamiennego
 - b) prowadzonego w celu określenia osób, z którymi może być zawarta umowa najmu lokalu socjalnego
 - c) ustalającego osoby, z którymi zawarte będą umowy o najem lokalu z czynszem regulowanym
 - d) ustalającego osoby, z którymi zawarte będą umowy o najem lokalu z czynszem wolnym
 - e) ustalającego osoby, z którymi zawarte będą umowy o najem lokalu po uprzednim wyremontowaniu
 - f) ustalające osoby, z którymi może być zawarta umowa najmu odpowiedniego lokalu także w przypadkach określonych w niniejszej uchwale.

ROZDZIAŁ II Umowy najmu

§ 7

1. Najemcami lokali socjalnych mogą zostać wyłącznie osoby, których potrzeby mieszkaniowe nie zostały zaspokojone oraz, które znalazły się w niedostatku.

2. Przez osoby, których potrzeby mieszkaniowe nie zostały zaspokojone rozumie się osoby spełniające jeden z poniższych warunków:
 - a) mieszkają w lokalu, gdzie na jedną osobę stale zamieszkującą przypada mniej niż 5 m kw. powierzchni mieszkalnej (pokoi)
 - b) są pełnoletnimi wychowankami Domu Dziecka
 - c) nie posiadają samodzielnego lokalu mieszkalnego
 - d) nie mogą zaspokoić swoich potrzeb mieszkaniowych w inny sposób.
3. Osobami, które znalazły się w niedostatku w świetle niniejszej uchwały są osoby, których dochody w okresie kwartału poprzedzającego złożenie wniosku nie przekroczyły 100% najniższej emerytury w gospodarstwach jednoosobowych oraz 50% najniższej emerytury w gospodarstwach wieloosobowych.
4. Z zastrzeżeniem ust. 5, umowy najmu lokalu socjalnego powinny być zawierane według kolejności wymienionej w ust. 2. W przypadku niemożności rozstrzygnięcia kolejności, dodatkowymi kryteriami są: termin złożenia wniosku o najem, a w dalszej kolejności sytuacja zdrowotna wnioskodawcy lub jego rodziny.
5. W szczególnych przypadkach, można zawrzeć umowę najmu lokalu socjalnego z osobą zamieszkującą taki lokal bez tytułu prawnego, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że w wyniku postępowania opartego na kryteriach ujętych w ust. 2 i 4 oraz 6 zawarto by z nią umowę najmu.
6. W przypadkach orzeczeń sądowych wydanych w trybie art. 36 ustawy, umowy najmu na lokal socjalny zawiera się w pierwszej kolejności.
7. Umowę najmu na lokal socjalny zawiera się na okres co najmniej roku.

§ 8

1. Ustalenie kręgu osób spełniających kryteria zawarte w 7, ust. 1 lub ust. 5 następuje w formie rocznych wykazów osób, z którymi umowa najmu lokalu socjalnego winna być zawarta.
2. Roczne wykazy powinny być tworzone w sposób jawny i zapewniający ich społeczną kontrolę poprzez opiniowanie ich projektów oraz wykazów ostatecznych przez Społeczną Komisję Mieszkaniową.
3. Społeczną Komisję Mieszkaniową powołuje Prezydent. Tryb pracy Społecznej Komisji Mieszkaniowej określa jej regulamin.
4. Projekt wykazu, w którym mowa w ust. 2, wywieszany jest do publicznej wiadomości przez okres jednego miesiąca. W tym terminie można składać zastrzeżenia do projektu. Po upływie tego okresu Społeczna Komisja Mieszkaniowa rozpatruje zastrzeżenia i ustala ostateczny wykaz zatwierdzony przez Zarząd Miasta lub osoby przez niego upoważnione.
5. Z czynności, o których mowa w ust. 4 Społeczna Komisja Mieszkaniowa sporządza protokół zawierający w szczególności uzasadnienie, dokonuje wyboru osób umieszczonych w wykazach.
6. Ilość zawieranych umów najmu w okresie roku uzależniona jest od możliwości lokalowych Miasta.
7. Realizacja list, o których mowa wyżej polega na złożeniu dwóch propozycji zawarcia umowy najmu na odpowiednie lokale mieszkalne. W przypadku nie przyjęcia przez osoby umieszczone na liście żadnej z ofert, pełnomocnik Miasta skreśla taką osobę z listy.
8. W przypadku gdy żadnej z ofert, o których mowa w 3, ust. 3, nie przyjmie osoba, która ma otrzymać lokal socjalny na

mocy orzeczenia sądowego Zarząd Miasta lub pełnomocnik może wystąpić do Sądu o pozbawienie takiej osoby uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego.

§ 9

1. Miasto może wynajmować lokale mieszkalne z czynszem regulowanym osobom, które nie spełniają wymogów najemcy lokalu socjalnego.
2. Przedmiotem takiego najmu mogą być lokale, w których najemca może dokonać ulepszeń lub lokale, na które zostaną zawarte umowy po wykonanym remoncie.
3. Określenie warunków wykonania remontu następuje w drodze umowy zawartej z wynajmującym.
4. Rozliczenie kosztów ulepszeń następuje na zasadach przewidzianych w ustawie.
5. Lokal do remontu na koszt własny mogą otrzymać osoby nie posiadające samodzielnego lokalu mieszkalnego i dające gwarancje finansowe na wykonanie remontu

§ 10

1. Zawarcie umowy najmu na lokal wymieniony w 9 poprzedzone jest postępowaniem mającym na celu wyjaśnienie sytuacji osoby, z którą umowa najmu będzie zawarta.
2. Upoważniony pełnomocnik Miasta, o którym mowa w 4, ust. 2, określa co najmniej na czternaście dni przed rozstrzygnięciem i podaje do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty wykaz lokali, które mogą być przedmiotem takiego najmu. Zainteresowane osoby składają wnioski o najem lokalu umieszczonego w wykazie.
3. Wyboru osób, z którymi zawarta zostanie umowa najmu, dokonuje Społeczna Komisja Mieszkaniowa.
4. W sprawie kryteriów wyboru osób stosuje się przepisy 9.
5. Od wyboru dokonanego przez Społeczną Komisję Mieszkaniową można składać zastrzeżenia do Komisji Mieszkaniowej, powołanej przez Radę Miejską, w terminie 7 dni od dnia publicznego ogłoszenia o wyborze osób, z którymi umowa najmu lokalu o czynszu regulowanym będzie zawarta.
6. Rozpatrzenie zgłoszonych zastrzeżeń następuje niezwłocznie. Komisja Mieszkaniowa oddala albo unieważnia wybór osób.
7. Zawarcie umowy najmu lokalu z czynszem regulowanym następuje zgodnie z ustawą oraz niniejszą uchwałą.

§ 11

1. Wynajmowanie lokali z czynszem wolnym przeprowadzane jest w drodze przetargu, którego celem jest ustalenie najwyższej stawki czynszowej.
2. Ogłoszenie przetargu następuje w sposób zwyczajowo przyjęty. W ogłoszeniu o przetargu powinna być podana minimalna wywoławcza stawka czynszu nie mniejsza niż 200 % stawki bazowej.
3. Przetarg przeprowadza komisja powołana przez Zarząd Miasta.
4. Przetarg poprzedzony jest zgłoszeniem przez oferentów zamkniętych ofert w ciągu 14 dni od momentu ogłoszenia o terminie przeprowadzania przetargu.
5. Przetarg powinien mieć charakter jawny i składać się z dwóch części. W pierwszej odczytuje się złożone oferty, w drugiej zaś oferenci mogą zgłaszać kolejne, co najmniej o 10 % wyższe, propozycje stanów czynszowych.
6. Przetarg wygrywa ten, który w czasie przetargu zgłosi najwyższą stawkę czynszu wolnego.

7. Z przeprowadzonego przetargu komisja sporządza protokół, w którym podaje wykaz zgłoszonych ofert i najwyższą stawkę oraz nazwisko i imię wygrywającego przetarg. Wynik przetargu ogłoszony jest publicznie w sposób zwyczajowo przyjęty.
8. Odwołanie od wyników przetargu można zgłaszać do komisji przeprowadzającej przetarg w ciągu 7 dni od dnia ogłoszenia wyniku przetargu, wyłącznie z powodu zaproponowania przez zainteresowanego w czasie przetargu wyższej stawki niż wygrywający przetarg.
9. Zgłoszone odwołania rozpatruje się niezwłocznie oddalając odwołanie lub unieważniając przetarg.

§ 12

1. Zawieranie umów na lokale zamienne ma miejsce w przypadkach przewidzianych ustawą albo niniejszą uchwałą.
2. Najemcom, których dotychczasowy lokal został uznany za niemieszkalny, powinien być wynajęty lokal zamienny.
3. Najemcom, których lokale mieszkalne znajdują się w budynkach przeznaczonych do remontu kapitalnego lub rozbiórki, lub modernizacji, powinno zapewniać się lokale zamienne.
4. Pełnomocnik Miasta, o którym mowa w 4, ust. 3 powinien sporządzić wykazy określające kolejność zawierania umów o najem lokali zamiennych.
5. Poza kolejnością, o której mowa w ust. 4 zawierane są umowy o najem lokali zamiennych w razie katastrof budowlanych, pożaru i klęsk żywiołowych.
6. W przypadku gdy pomimo złożenia dwóch propozycji najemca nie chce zawrzeć umowy o najem lokalu zamiennego, Miasto może wytoczyć powództwo do Sądu o opróżnienie lokalu przez niego zajmowanego.
7. Pierwszeństwo do umieszczenia w wykazach, o których mowa w ust. 4 mają osoby oczekujące najdłużej, licząc od momentu stwierdzenia konieczności zawarcia umowy najmu na lokal zamienny.
8. Zawarcie umowy najmu na lokal zamienny następuje w sposób przewidziany ustawą lub niniejszą uchwałą.

§ 13

1. Umowa najmu powinna być zawarta również z osobami, które przed wejściem w życie niniejszej uchwały uzyskały pozwolenie na adaptację, rozbudowę, przebudowę i nadbudowę oraz odbudowę zniszczonego lokalu.
2. Miasto, w celu ochrony praw nabytych w dobrej wierze, zawierać będzie umowy najmu lokalu mieszkalnego z osobami, które przed wejściem w życie niniejszej uchwały uzyskały zapewnienie zawarcia umowy najmu lub wydania odpowiedniej decyzji administracyjnej. Osobom takim składa się jedną ofertę zawarcia odpowiedniej umowy. Nie przyjęcie oferty powoduje, że zobowiązania Miasta względem tych osób wygasają.
3. Osoby, które co najmniej 5 lat zajmują lokal bez tytułu prawnego, z wyjątkiem samowolnego zajęcia, mogą wnioskować o zawarcie umowy najmu na ten lokal. W przypadku, gdy nie będzie to sprzeczne z prawem lub interesem Miasta, umowa taka może być zawarta.
4. Twórcy prowadzący działalność w dziedzinie kultury i sztuki mogą wnioskować do upoważnionego pełnomocnika Zarządu Miasta o zawarcie umowy, przedmiotem której będzie najem pracowni. Kolejność zawierania umów najmu uzależniona jest od terminu złożenia wniosku oraz możliwości Miasta w tym zakresie.

ROZDZIAŁ III Zamiana lokali

§ 14

1. Najemcy mogą dokonywać zamian między sobą wynajętych lokali mieszkalnych, jak i również tych lokali na lokale spółdzielcze i własnościowe.
2. Zamiana polega na zawarciu nowych umów najmu na lokale będące w dyspozycji najemców.
3. Zawarcia nowych umów najmu dokonuje pełnomocnik Zarządu Miasta, o którym mowa w 4, ust. 2. kierując się zasadą, że zamiana nie może nastąpić, jeżeli jedna ze stron zamiany opłaca czynsz socjalny, lub gdy w wyniku zamiany na jedną osobę będzie przypadać mniej niż 5 m kw. powierzchni łącznej pokoi (przegęszczanie).
4. Najemcy lokali, ze względów zdrowotnych (potwierdzenie orzeczeniem lekarskim), mogą składać wnioski o zawarcie umowy najmu na wolny lokal mieszkalny na niższej kondygnacji i z łatwiejszym dostępem do lokalu. Zamiana taka powinna odbywać się bez polepszenia warunków mieszkalnych wnioskodawcy (oprócz komunikacji) i powinna być poprzedzona złożeniem dwóch ofert. W przypadku przyjęcia ofert wnioskodawca może starać się o zamianę po upływie 1 roku.
5. Do celów porządkowych pełnomocnik Miasta, o którym mowa w 4, ust. 2 tworzy roczne wykazy osób j. w. ust. 3 i 4. Pierwszeństwo umieszczenia na wykazie wynika z terminu złożenia wniosku.

ROZDZIAŁ IV Postanowienia końcowe

§ 15

Zalicza się do okresu oczekiwania na zawarcie odpowiedniej umowy najmu lokalu mieszkalnego również okres wcześniej nabyty. W tym celu tworzy się przy udziale Społecznej Komisji Mieszkaniowej wykaz osób oczekujących na zawarcie umowy najmu zgodnie z 13, ust. 2.

§ 16

1. Zarząd Miasta dla zaspokojenia potrzeb lokalowych wprowadzić różne formy zbiorowego zamieszkiwania osób na podstawie ustalonego regulaminu.
2. Miejsce i sposób przyjmowania wniosków o najem lokalu od osób bezdomnych lub opuszczających miejsce odosobnienia podają przepisy niniejszej uchwały.

§ 17

1. Rozwiązanie i wypowiedzenie umowy najmu lokalu mieszkalnego następuje w przypadkach i w sposób przewidziany w ustawie oraz w niniejszej uchwale.
2. Jeżeli najemca lokalu socjalnego utracił prawo do takiego lokalu wskutek ustania przyczyn, o których mowa w 7, umowa taka nie zostanie przedłużona i wygasa wraz z upływem okresu, na który została zawarta. W przypadku, gdy umowa najmu została zawarta wskutek orzeczenia sądowego, wynajmujący może wypowiedzieć umowę najmu oraz wystąpić do sądu z odpowiednim pozwem.
3. Wynajmujący - szczególnie w sytuacji zagrożenia bezdomnością lub podyktowanej stanem zdrowotnym lub rodzinnym najemcy - może odstąpić od eksmisji z lokalu mieszkalnego pod warunkiem opłacania czynszu dla osób korzystających z lokalu

§ 18

1. W odniesieniu do lokali mieszkalnych, których czynsz ustala się w sposób określony ustawą, tj. czynsz regulowany, wprowadza się możliwość pobierania kaucji zabezpieczającej, odpowiadającej 40-krotnej miesięcznej kwocie czynszu za dany lokal.

2. W przypadku zwrotu kaucji dokonuje się jej rozliczenia i waloryzuje o skutki lokaty na rachunku bankowym.

§ 19

Uchwała wchodzi w życie z dniem obwieszczenia.

Przewodniczący Rady Miejskiej
Paweł Niewodniczański

Gdańsk, dnia 31 grudnia 1994 r.

Pan Tadeusz Maćkała
Prezydent Miasta Lubina

Szanowny Panie Prezydencie –

w imieniu Zarządu i Rady Miasta Gdańska, a przede wszystkim w imieniu tych, którym Pańska pomoc ratuje życie i zdrowie, składam na Pańskie ręce serdeczne podziękowania dla Zarządu Miasta Lubina za tak serdeczny gest okazany ofiarom pożaru w hali Stoczni Gdańskiej.

W tak tragicznych dniach, dzięki złożonemu przez Państwa finansowemu wsparciu, wielu z cierpiących młodych ludzi ma szansę na powrót do zdrowia i może myśleć o przyszłości, a ofiarnie pracujący lekarze i personel szpitala mają środki na przeprowadzenie niezbędnych zabiegów i kontynuację kosztownego leczenia.

Pragnę jeszcze raz wyrazić głębokie słowa podziękowania, zapewniając jednocześnie o wdzięczności ofiar pożaru i ich rodzin za ofiarowaną pomoc.

Łączę wyrazy szacunku

Tomasz Posadzki
Prezydent Miasta Gdańska

Lubin, dnia 18.01.1995 r.

Załoga WPK Oddział w Lubinie

W nawiązaniu do petycji – anonim z dnia 3 stycznia 1995 roku adresowanego do Rzecznika Praw Mieszkańców w Lubinie z prośbą o zajęcie stanowiska w „bulwersującej działalności” – (petycja w załączeniu poniżej).

Lubin, dn. 03.01.1995 r.

Do
Rzecznika Praw Mieszkańców
przy Ul. M. w Lubinie

Petycja

Załoga oddziału lubińskiego WPK zwraca się z prośbą do p. Rzecznika o zajęcie stanowiska w bulwersującej działalności p. Prezydenta Maćkały w sprawie dalszej działalności naszego oddziału. Destrukcyjna działalność p. Maćkały polega na tym, że zorganizował zastępczą komunikację miejską na bazie obcego taboru i budżet sporządzonych z osiemnastu województwa, co powiększa straty w budżecie Rady Miejskiej, czyli podatników. Tym samym przyczynia się do pozbawienia pracy dla 130 osób w większości jedynej żywicieli rodzin. Nadmieniam, że bieżący oddział gdańskich jest do podjęcia dalszego świadczenia usług przewożonych na rzecz mieszkańców miasta, jak to czyniliśmy do końca roku 1994.

Z poważaniem – załoga lubińskiego oddziału WPK.

Toczący się spór początki swe bierze od chwili, gdy Dyrekcja WPK – Legnica postanowiła podzielić zakład wydzielając oddział WPK dla Lubina i Głogowa przekazując wraz z pracownikami wyznaczony przez Dyrekcję tabor i nieruchomości.

Konflikt nastąpił z chwilą, gdy zaczęto w Lubinie przeprowadzać analizę kosztów związanych z utrzymaniem Oddziału WPK, jako zakładu budżetowego. Zdecydowano o nieprzyjmowaniu propozycji legnickiej w tej formie w jakiej została ona przedstawiona lecz podjęto próby negocjacji, które przeciągały się w czasie i zakończyły niepowodzeniem. Gdy w ostatnich dniach grudnia 1994 roku do Urzędu Miejskiego w Lubinie wpłynęło pismo z Urzędu Wojewódzkiego mówiące o zawieszeniu komunikacji WPK w Lubinie od 1 stycznia 1995 roku, władze miasta zostały postawione przed dylematem:

- przyjąć narzuconą propozycję WPK Legnica,

- znaleźć własne rozwiązanie.

Zdecydowano wybrać wariant drugi. Droga przetargu komunikację miejską, zgodnie z podpisaną umową powierzono

PPKS Oddział w Lubinie na okres 5 lat. Pracownicy WPK Oddział w Lubinie na podstawie uzgodnień zostaną zatrudnieni w PPKS, zachowując ciągłość pracy.

W ocenie władz Lubina wariant, proponowany przez Dyrekcję WPK Legnica utworzenia w Lubinie miejskiej komunikacji jako zakładu budżetowego był nie realny, gdyż miasto bez bazy dla transportu nie byłoby w stanie udźwignąć rysujących się w perspektywie kosztów. Tyle w sprawach „wojny na górze”.

Z własnego doświadczenia wiem, że przy takich awanturach zawsze ktoś narażony zostaje na ponoszenie konsekwencji, dobrze jeśli nie ci na samym dole, szeregowi pracownicy. Protesty osób występujących w imieniu Załogi WPK Lubin a szczególnie forma prezentowana w czasie wystąpień nasuwa przypuszczenie, że nie chodzi tu o rozstrzygnięcie sporu lecz o racje polityczne. Jeśli tak to trzeba postawić pytanie. Czy osoby, które występowały z bardzo surową oceną decyzji władz Lubina w GOSACIE i na organizowanych masówkach to związkowcy czy politykierzy? Forma prowadzonej akcji wyraźnie wskazuje na to, że związki zawodowe nie były tu reprezentowane. Dla działacza związkowego nigdy pokerową kartą do rozgrywek nie może być los załogi. Stawiać wszystko na jedną kartę można wtedy gdy reprezentuje się tylko samego siebie. W negocjacjach, często bardzo trudnych, związkowiec musi wiedzieć „walczy się o lepsze, ale jednocześnie przygotowany jest wariant na gorsze”. A jak wygląda protest w WPK? Masówki z góry ukartowane, sterowane przez działaczy politycznych. Tylko człowiek pozbawiony wszelkich skrupułów może w beztroski sposób starać się grać na ludzkich emocjach po to aby osiągnąć zamierzony cel polityczny – przyłożyć lokalnej władzy. Zbieranie podpisów w celu podważania wiarygodności obecnej Rady Miasta a szczególnie osób czy raczej ugrupowań, które mają większość w Radzie, to od początku było myślą przewodnią „doradców” protestującej załogi a nie interes pracowników. Wreszcie ujawnione zostało to o co tu naprawdę chodzi.

Wybrane w ostatnich wyborach, czy się to komuś podoba czy nie, władze Lubina mają nie tylko prawo, ale i obowiązek reprezentowania interesów wszystkich mieszkańców, a nie tak jak chce tego grupa sfrustrowanych, oślepionych nienawiścią kilku doradców-polityków. Nie robi dobrego wrażenia na widzach nagonka w „GOSACIE” na decyzję władz miasta, które postanowiły inaczej niż chciała tego mniejszość Rady. Cóż, do demokratycznych rozwiązań „starym” trudno się przyzwyczaić. Żalonym widowiskiem była masówka w Transbudzie, podczas której wytrawni gracze polityczni szczuli zdeorientowanych robotników WPK na prezydenta miasta i jego współpracowników.

Nie jest moją rzeczą osądzać decyzje władz. Jeśli jednak ta decyzja jest poparta analizą strat i zysków, jeśli wybrano wariant najlepszy z możliwych – jestem za. Czy radni SLD wygłaszając na masówce w Transbudzie hasło „jestem z Wami” brali pełną odpowiedzialność za to co powiedzieli, czy wynikało to z sytuacji w jakiej się znaleźli? Czy było to powiedziane pod publiczność? A może macie panowie coś konkretnego do zaoferowania wszystkim tym, którzy Wam zaufali, nie złożyli podań o zatrudnienie w PPKS?

Dziś (25.01.95 r.) wiadomo, że około 58 osób z byłego WPK podejmie pracę w Państwowym Przedsiębiorstwie Komunikacji Samochodowej – to ci którzy nie dali się nabrać na obietnice bez pokrycia i demagogię polityków. Ci ostatni chociaż nie odnieśli sukcesu na razie wrócą do swoich biur i długopisów i pewno zastanawiać się będą w jakim zakładzie lub w jakiej branży można by wywołać jakiś ferment, aby rykoszetem oberwało się miejscowej władzy nie wywodzącej się z post-komunistów. Wprawdzie są dziedziny, które wymagałyby mocnego poparcia np. służba zdrowia czy oświata i chociaż radni dziś protestujący w imieniu pracowników WPK wywodzą się również z oświaty i służby zdrowia w sprawie zaniedbań władz wyższych dotyczących głodowych pensji lekarzy i nauczycieli nie mają nic do powiedzenia – zadziwiająco!

Jednym z zadań związków zawodowych jest dbanie o interesy pracowników. I nie jest prawdą, że związki zawodowe, tak jak niektórzy by chcieli, nie mają szans, bądź też nic do powiedzenia. Jest bardzo wiele do zdziałania dla załóg pracowniczych i dla kraju. Każde jednak wystąpienie przedstawiciela związku zawodowego utrudnione jest dzisiejszymi uwarunkowaniami zależnymi od terenu (regionu) branży i t. p. Bardzo ważne jest, kto nas reprezentuje w negocjacjach z pracodawcą, bądź w sytuacjach takich jak ostatnia. Ogromną rolę ma tu do odegrania osobowość i znajomość rzeczy przedstawiciela załogi. Jeśli ludzie, którzy „Was reprezentowali” wraz z politykami robili w „Waszym imieniu” wiele zamieszania, a gdy okazało się, że tego sporu nie rozstrzygną po swojej myśli odeszli na posadki wcześniej im przygotowane – to wnioski wyciągnijcie sami. Właśnie teraz jest czas aby wspólnie z kierownictwem PPKS pokazać, że można zadbać nie tylko o własne zarobki, ale i o miejsce pracy. Jeśli tak się stanie to PPKS nie zawiedzie pokładanych nadziei.

Będziemy wspólnie obserwować i oceniać pracę komunikacji miejskiej. Wszyscy pracownicy tego przedsiębiorstwa będą pod ostrzałem żądań i propozycji, ale to chyba naturalne. Mimo tu i tam pojawiających się głosów krytyki – oby konstruktywnej – wierzę, że autobusy będą jeździły punktualnie, będą czyste i zadbane a panowie kierowcy zadowoleni ze swej pracy i z nas użytkowników – przecież naszej komunikacji. A więc, do zobaczenia na trasie.

Z wyrazami szacunku

Rzecznik Praw Mieszkańców
Szymon Kanigowski

skierowanej do mieszkańców Lubina”, która niewiele ma wspólnego z faktami. Składa się natomiast z szeregu insynuacji, epitetów i kłamstw. Cóż możemy w tekście odezwy wyczytać? Może najpierw o kłamstwach. Grupa inicjatywna podaje, że mamy w Lubinie „... najdroższą wodę w Polsce – 12.500 za metr sześcienny, podczas gdy cena urzędowa wynosi 5.500 złotych”. Szkoda, że w odezwie nie napisano o jaką urzędową cenę chodzi. Ale pozostajmy przy faktach. **Po pierwsze** w dniu odczytania odezwy w TV GOSAT, jak i opublikowania jej na łamach lokalnej prasy obowiązywała stara cena i obowiązywać będzie ona do końca stycznia. Sugerowanie czytelnikom w połowie miesiąca stycznia, że obowiązuje cena 12.500 zł jest poważnym nadużyciem. **Po drugie** cena wody wzrośnie od 1 lutego br. **Po trzecie** 12.500 zł płacić będziemy, nie za wodę, ale za dostawę czystej wody i odprowadzenie ścieków. I tak, za 1 metr sześcienny czystej wody dla ludności płacić będziemy 0,75 zł (7500 starych złotych – dotychczas 6000), za odprowadzenie ścieków 0,50 zł za 1 metr sześcienny (5000 starych złotych – dotychczas 4000) co w sumie daje 1,25 zł (12.500 starych złotych); chyba że pan Juśkiewicz uważa, że ścieki można odprowadzać do rzeki nie przejmując się stanem środowiska naturalnego. Funkcjonowanie oczyszczalni ścieków kosztuje i to sporo. Jeżeli chcemy mieć czyste środowisko to musimy o nie dbać, między innymi przez odpowiednie potraktowanie ścieków komunalnych, do powstania których przyczynia się również pan. Nikt za pana płacić nie będzie, niestety żyjemy w czasach gdzie każdy za zużywaną przez siebie wodę i produkowane zanieczyszczenia musi płacić, innego sposobu nie ma. **Po czwarte** opłata 1,25 zł (12.500 starych złotych) za dostawę 1 metra sześciennego czystej wody i odprowadzenie takiej samej ilości ścieków nie jest najwyższą opłatą w Polsce. Jeżeli panowie nie wierzycie, to proszę to sprawdzić osobiście. Co więcej, na terenie tylko naszego województwa jest wiele gmin, gdzie cena jest porównywalna lub wyższa. Podobnie jest z cenami za wywóz śmieci.

Stawki maksymalne podatku od gruntów ustala natomiast rozporządzeniem **Minister Finansów** i zapewniam panów z grupy inicjatywnej, że nie ma to żadnego związku z restrukturyzacją LPK, powołaniem spółek i rad nadzorczych.

Panom z grupy inicjatywnej radzę na przyszłość uzyskać potwierdzenie informacji, którymi się posługujecie. Inaczej możecie się narazić na to, że w przyszłości nikt nie będzie traktował Was poważnie.

Z odezwy czytelnik może dowiedzieć się, że radni uchwalili sobie wysokie gaże. To również mija się z prawdą. Radni nie pobierają żadnych gaż. Wyplacane są natomiast diety – zresztą zgodnie z prawem i to wcale nie najwyższe w województwie. Radziłbym zorientować się co do zasad i wysokości diet radnych chociażby z Legnicy, gdzie rządzi SLD (**zasady ustalania diet w Lubinie nie uległy zmianie od czasów poprzedniej rady – inaczej niż w okolicznych gminach**).

Kłamstwem jest również stwierdzenie mówiące o „... oddawaniu w dzierżawę swoim ludziom” parkingów. Panie Juśkiewicz – zapewniam, że nikt niczego nikomu nie oddaje. Miasto chcąc odzyskać nakłady poniesione na parkingi, które zobowiązane jest budować organizuje przetargi i na tej drodze wyłania dzierżawcę – prowadzącego parking. Wszystko odbywa się zgodnie z regulaminem przetargowym. Żaden z przetargów na prowadzenie parkingu nie wzbudził jakichkolwiek wątpliwości. W każdym razie nic o tym nie wiadomo Komisji Rewizyjnej. Jeżeli jest pan w posiadaniu innych danych proszę się zgłosić do wyżej wymienionej komisji, ewentualnie złożyć doniesienie do prokuratury, a nie posługiwać się pomówieniami. Chciałbym grupę inicjatywną, która

II. Przedstawiony zaś drugi problem był przedmiotem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego w pełnym składzie w sprawie z wniosku z dnia 28 grudnia 1992 r. Prezesa Rady Ministrów o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni przepisów ustawy z dnia 5 czerwca 1992 roku o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 56, poz. 274), zwanej dalej „ustawą antykorupcyjną”.

Trybunał Konstytucyjny uchwałą z dnia 2 czerwca 1993 roku w sprawie wykładni art. 1 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2, art. 3 i art. 1 ust. 3 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1992 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne wyjaśnił (dz. U. Nr 50 z 1993 r. poz. 233), że:

„... 3) *pracownicy samorządowi wymienieni w art. 2 ust. 1 pkt. 4 (wyżej wymienionej ustawy, przepis mój - J. S.), mimo że wchodzi w skład organów gminy, mogą być członkami zarządów, rad nadzorczych lub komisji rewizyjnych spółek prawa handlowego z udziałem Skarbu Państwa, innych państwowych osób prawnych, gmin lub związków międzygminnych albo podległych im jednostek organizacyjnych, jeżeli wyznaczeni zostali jako przedstawiciele gmin lub związków międzygminnych, wyłączenia bowiem przewidziane w art. 4 ust. nie dotyczą osób wymienionych w art. 1 ust. 3 ustawy.*”

Nigdy nie było wątpliwości, że radni, którzy są jednocześnie etatowymi członkami zarządu gmin mogą zasiadać (pełnić funkcje) w radach nadzorczych spółek prawa handlowego z udziałem gminy jako przedstawicieli, wobec wyraźnego brzmienia art. 2 ust. 1 pkt 4 tej ustawy. Członkowie bowiem zarządu gmin zatrudnienie w ramach stosunku pracy na podstawie wyboru są pracownikami samorządowymi w rozumieniu ustawy z dnia 22 marca 1990 roku o pracownikach samorządowych (dz. U. Nr 21, poz. 124). Wynika to wprost z brzmienia art. 2 pkt 1 lit. „a” tej ustawy. Takie stanowisko zajmowano w piśmiennictwie jeszcze przed podjęciem przedmiotowej uchwały przez Trybunał Konstytucyjny (por. w szczególności: Anna Żółtańska, „W radzie czy w spółce?”, „Wspólnota” z 14 XI 1992, Nr 46/146).

Wątpliwości w tej materii mogły się rodzić jedynie w stosunku do radnych nie będących pracownikami samorządowymi, i to zarówno w odniesieniu do tych, którzy byli „społecznymi” członkami zarządu, jak i w stosunku do wszystkich innych. Mogło się bowiem wydawać *prima facie*, że zakaz sformułowany w art. 4 ust. 2 „ustawy antykorupcyjnej” jest bezwzględny oraz, że jego uchylenie przewidziano w art. 1 ust. 3 tej ustawy nie dotyczy pozostałych radnych, to jest tych wszystkich, którzy nie są pracownikami samorządowymi. Trybunał Konstytucyjny jednak wątpliwości te usunął, formułując generalną zasadę, że „*wyłączenia (...) przewidziane w art. 4 ust. 2 ustawy nie*

dotyczą osób wymienionych w art. 1 ust. 3 ustawy.” czyli wyznaczonych do spółki prawa handlowego z udziałem gminy jako jej przedstawiciele.

Jeszcze dobitniej sformułowaną tę myśl w uzasadnieniu przedmiotowej uchwały (patrz: Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego za 1993 r. - cz. II, str. 432):

„*Inna jest sytuacja, gdy osoby wchodzące w skład organów gminy zostały, w myśl art. 1 ust. 3 i art. 2 ust. 1 pkt 4, wyznaczone na określone stanowiska w organach spółek prawa handlowego jako przedstawiciele gminy lub związku międzygminnego w tych spółkach. Do ich zadań bowiem należy m. in. dbałość o interesy gminy lub związku międzygminnego, który reprezentują.*”

Określenie: „osoby wchodzące w skład organów gminy” ma charakter ogólny. Chodzi mianowicie o wszystkie osoby funkcjonujące w organach gminy bez względu na sposób ich umocowania. Istotne jest bowiem tylko to, czy do spółek prawa handlowego z udziałem gminy zostały wyznaczone jako przedstawiciele tej właśnie gminy.

Powyższe rozważania pozwalają jednoznacznie stwierdzić, że radni rady miejskiej - zarówno będący, jak i nie będący członkami zarządu miasta - mogą zasiadać w radach nadzorczych spółek prawa handlowego z udziałem gminy, jako reprezentanci gminy.

Warszawa,

dnia 12 grudnia 1994 roku.

Kancelaria Samorządu Terytorialnego
- Jerzy Stępień

PROPOZYCJE

MŁODZIEŻOWEGO DOMU KULTURY

na ferie zimowe - 30.01.-10.02.1995

program ramowy od poniedziałku do piątku

godz. 9 ³⁰	-	projekcje bajek
godz. 10 ⁰⁰	-	projekcje filmów
godz. 10 ⁰⁰	-	„... z komputerem na ty...”
godz. 12 ⁰⁰	-	klub sprawnej ręki
godz. 13 ⁰⁰	-	zimowy kurs tańca

wtorek, środa, czwartek

godz. 13 ⁰⁰	-	otwarte zajęcia sekcji tkactwa artystycznego
------------------------	---	--

Uwaga! Dzieci pozostające w mieście w czasie Ferii Zimowych - przyjdźcie do MDK, ul. Odrodzenia 32. Wszystkie propozycje są bezpłatne. *Zapraszamy*

IMPREZY

MIEJSKIEJ BIBLIOTEKI PUBLICZNEJ W LUBINIE

- 2.02. Konkurs: „Ty i książka” (Filia nr 4, ul. Jastrzębia)
- 3.02. Spotkanie z baśniami i legendami japońskimi (Filia nr 4, ul. Jastrzębia)
- 3.02. Konkurs plastyczny: „Słuchamy i malujemy” (Filia nr 4, ul. Jastrzębia)
- 7.02. Konkurs plastyczny: „Moje miasto” (Filia nr 3, ul. Orzeszkowej)
- 9.02. Konkurs plastyczny: „Słuchamy i malujemy” (Filia nr 4, ul. Jastrzębia)
- 21.02. Przegląd nowości książkowych dla dzieci (Filia nr 4, ul. Jastrzębia)
- 21.02. Konkurs: „Czy znasz powiedzenia polskie?” (Filia nr 5, ul. Budowniczych LGOM)

W ramach AKCJI „Zima '95” Oddział dla Dzieci i Filie zapraszają dzieci na zajęcia świetlicowe, projekcje bajek, konkursy, przeglądy nowości.

DYŻURY APTEK

nocne oraz w dni wolne od pracy

1.02. Ptasia	44-63-01
2.02. Armii Krajowej 15	42-15-22
3.02. Sokola	44-54-40
4.02. Mieszka I	44-22-02
5.02. Gwarków	42-27-73
6.02. Wyszyńskiego	42-44-25
7.02. Kasztanowa	42-14-22
8.02. Kopernika	44-27-04
9.02. Gwarków	42-27-73
10.02. Armii Krajowej 35	44-40-26
11.02. Leszczyńska	44-22-42
12.02. Leszczyńska	44-22-42
13.02. Mieszka I	44-22-05
14.02. Kopernika	44-27-04
15.02. Kilińskiego	42-18-66
16.02. Kasztanowa	42-14-22
17.02. Wyszyńskiego	42-44-25
18.02. Armii Krajowej 35	44-40-26
19.02. Kilińskiego	42-18-66
20.02. Leszczyńska	44-22-42
dyżury w dni wolne od pracy	

Polski Czerwony Krzyż – Zarząd Oddziału Lokalnego

Zarząd Oddziału Lokalnego Polskiego Czerwonego Krzyża w Lubinie wyraża serdeczne podziękowanie za wspieranie naszej organizacji: życząc zdrowia, szczęścia oraz spełnienia wszelkich zamierzeń w Nowym Roku dla: pana Tadeusza Maćkały, pana Wiesława Szostaka, pana Leszka Kryńskiego, pani Barbary Grzybek-Korgul, pani Barbary Zawislak, pana Andrzeja Wierzbickiego, pana Stanisława Lecha, pana Henryka Bobera, pana Andrzeja Górzyńskiego, pana Stanisława Fudala, pani Genowefy Grabowskiej, pani Genowefy Wojciechowskiej.

Prezes Zarządu Oddziału Lokalnego
PCK w Lubinie mgr Robert Raczynski

Miejska Biblioteka Publiczna w Lubinie;
„Towarzystwo Miłośników Ziemi
Lubińskiej” oraz I Liceum
Ogólnokształcące przygotowują wystawę
poświęconą 700-leciu Lubina, która otwarta
zostanie 24.III.1995 roku
w I LO.

Zwracamy się z gorącą prośbą do
mieszkańców posiadających fotografie,
mapy, dokumenty i inne materiały związane
z dziejami naszego miasta o udostępnienie
ich na czas wystawy.

Dyrektor Miejskiej Biblioteki Publicznej
w Lubinie, tel. 42-15-66

WYCIĄG Z PLANU PRACY

«WZGÓRZA ZAMKOWEGO» W 1995 r.

Rok 1995 jest szczególnie ważnym okresem w działalności Ośrodka Kultury „Wzgórze Zamkowe”, bowiem w maju przypada piąta rocznica działalności, konsekwentnego „wrastania” w mapę kulturalną miasta, regionu i kraju. W piąty rok istnienia instytucja wchodzi ze znaczącym dorobkiem, szczególnie w zakresie promocji i prezentacji współczesnej sztuki polskiej i zagranicznej. Plejada wybitnych osobowości artystycznych: Teresa Pagowska, Jerzy Nowosielski, Jan Tarasin, czy twórcy Amerykańskiego POP ARTU (Arman, Christo, Wesselman i Lichtenstein) nadaje prestiżu i rangi galeriom „Wzgórze”, tym samym czyniąc Ośrodek znanym centrum wystawienniczym w kraju.

Nie bez znaczenia dla obchodów 5-lecia jest reaktywowanie w ubiegłym roku galerii „Jadwiga”, która w pewnym stopniu uporządkowała działania instytucji, a nade wszystko pozwoliła na stymulowanie lokalnego środowiska artystycznego. Działalność galerii „Jadwiga” w 1995 roku skupiać się będzie przede wszystkim na sprzedaży sztuki w szerokim zakresie z preferencją malarstwa i sztuki użytkowej.

W omawianym roku wiele uwagi zamierzamy poświęcić wystawom organizowanym poza siedzibą Ośrodka w innych instytucjach, hotelach i szpitalach. Działania te poza walorami estetycznymi sprzyjają poszerzaniu kręgów zainteresowań sztuką, a Ośrodkowi dostarczają nowych odbiorców.

Dyrektor
mgr Janina Stępień

Terminarz wystaw – Galeria „Zamkowa” • 1995 •

Lp.	Dziedzina sztuki, autor	Termin aranżacji	Termin ekspozycji	Data wernisażu
1.	„Cuprum VI” pokonkursowa wystawa Międzynarodowego Biennale Grafiki w Technikach Metalowych im. Mikołaja Pruzi. Wystawa gromadzi wiele interesujących grafik nagrodzonych autorów polskich i zagranicznych	3-10.01.95 r.	11-29.01.95 r.	28.01.95 r.
2.	Malarstwo i collage ANNY BORCZ, absolwentki PWSSP we Wrocławiu. Dyplom w 1992 r. w pracowni malarstwa prof. Konrada Jarodzkiego. Jej Twórczość to zdominowane przez Poszukiwania kolorystyczne wizje fantastycznej architektury oraz nastrojowe akty kobiece	1-2.02.95 r.	3-28.02.95 r.	4.02.95 r.
3.	Rzeźba – ANDRZEJA JOCZ, profesora ASP w Łodzi. Prace prezentowane w galerii to efekt wieloletnich poszukiwań formalnych i technologicznych, utrzymane w nurcie konstruktywistycznym, stanowiące połączenie tworzywa sztucznego, drewna i kamienia.	1-3.03.95 r.	4.03.95 r.– 2.04.95 r.	4.03.95 r.
4.	Ceramika młodych '95 Tegoroczna wystawa będzie już czwartą prezentacją ceramiki unikatowej studentów i pracowników Katedry Ceramiki i Szkła wrocławskiej PWSSP organizowaną wspólnie z wrocławskim BWA	3-5.04.95 r.	6.04.95 r.– 3.05.95 r.	8.04.95 r.
5.	Malarstwo – WOJCIECHA ĆWIERTNIWICZA, absolwenta ASP w Krakowie. Studia w latach 1976-81. Jego prace utrzymane w nurcie abstrakcji geometrycznej, znajdują się w wielu zbiorach państwowych i prywatnych	4-5.05.95 r.	6-31.05.95 r.	6.05.95 r.
6.	Szkło unikatowe – IRENEUSZA KIZIŃSKIEGO. Artysta zajmuje się projektowaniem szkła artystycznego od 1973 roku i należy do kręgu tych twórców, których sztuka zdobyła trwałe miejsce w kraju i za granicą	1-2.06.95 r.	3.06.95 r.– 2.07.95 r.	3.06.95 r.

Kierownictwo galerii zastrzega sobie prawo wprowadzania zmian w niniejszym terminarzu. W kolejnym numerze podamy informacje o planowanych imprezach na drugą połowę roku.

może tego nie wie poinformować, że przekształcanie budowanych przez miasto parkingów w parkingi płatne jest w interesie mieszkańców Lubina. Rzecz jest prosta. Jak trafnie panowie zauważyliście, parkingi budowane są z pieniędzy z budżetu miasta, a te pochodzą od podatników, którymi jesteśmy my wszyscy. Ale nie wszyscy posiadamy samochody. W sytuacji, gdy wybudowany parking jest niepłatny koszty ponoszą zarówno właściciele pojazdów, jak i ci którzy nigdy samochodu nie mieli, nie mają aktualnie i nigdy nie będą – z różnych względów – posiadać. Muszą oni jednak za budowę parkingów płacić. Przekształcenie parkingu w parking płatny powoduje, że koszt budowy po jakimś czasie zwraca się. Uzyskane kwoty pozwalają na budowę kolejnych parkingów – nie obciąża to budżetu w takim stopniu jak dotychczas. Natomiast pieniądze podatnika, który samochodu nie posiada i nie musi być zainteresowany tworzeniem nowych miejsc postojowych mogą być wydatkowane na inne cele, z których może i on skorzystać (np. posyłając dziecko do żłobka, przedszkola, czy samorządowej szkoły). Układ ten korzystny jest również dla właścicieli aut, którzy za niewielką opłatą (w stosunku do wartości pojazdu) uzyskują pewność jaką daje strzeżony parking. Jest jeszcze trzecia korzyść – powstają miejsca pracy, spada bezrobocie – co prawda o kilkanaście osób, ale jednak.

Kłamstwem jest, że samorząd w tym i Lubiński nie jest kontrolowany. Jest to nieprawda! Widać, że ludzie z grupy inicjatywnej nie znają ustawy o samorządzie terytorialnym i innych ustaw, które regulują kwestie nadzorcze i kontrolne w stosunku do samorządów w Polsce. Nadzór sprawuje zarówno wojewoda, który może uchylić każdą uchwałę niezgodną z prawem; jak i Regionalna Izba Obrachunkowa, która kontroluje gospodarkę finansową gminy, każdej gminy! Od niedawna samorząd może być również kontrolowany przez Najwyższą Izbę Kontroli (NIK). Rada również posiada uprawnienia kontrolne w stosunku do zarządu. W jej imieniu funkcje kontrolne sprawuje Komisja Rewizyjna.

Wielkie moje zdziwienie wzbudziło również stwierdzenie, że jakieś „... **towarzyskie układy spowodowały, że nawet wnioski do prokuratury przekazane przez byłego radnego zostały oddalone**”. O jakie towarzyskie układy chodzi? – proszę powiedzieć. Czy nie orientujecie się panowie, że prokuratura jest instytucją niezależną od samorządu. Rzucanie takich kalumnii jest bardzo dużym nadużyciem w stosunku do prokuratury. Nie wolno tego robić nie mając dowodów. A jeżeli je panowie posiadacie, jeżeli uważacie, że prokuratura pracuje źle macie prawo i **obowiązek** zgłosić to do Prokuratury Wojewódzkiej w Legnicy. Pragnę przypomnieć, że poparł Was podczas manifestacji na bazie WPK w Lubinie między innymi jeden z radnych, który pracuje w lubińskiej prokuraturze. Czy do jego pracy również macie zastrzeżenia?

Z odezwy można się również dowiedzieć, że „władza lubińska” (...) „Próbuje zamknąć usta niezależnym dziennikarzom, by ostatecznie zlikwidować niedogodne dla siebie punkty widzenia”. O których dziennikarzach jest mowa i na czym polegają te próby – proszę o fakty – o co tu chodzi?

I na koniec, w odezwie poruszona została sprawa WPK w Lubinie. I tutaj dochodzimy do sedna problemu. Władze miasta chcąc wywiązać się z obowiązku organizacji komunikacji zbiorowej w Lubinie podejmują najpierw działania, a następnie decyzje, które doprowadziły do znalezienia najkorzystniejszego rozwiązania w zgodzie z interesem mieszkańców miasta. W zgodzie

z interesem mieszkańców miasta – podatników; dlatego, że jest to rozwiązanie najtańsze, wiążące się z najmniejszą dotacją budżetową. Rozwiązanie proponowane przez WPK jest niestety droższe i to o dużo. Grupa inicjatywna nie chce przyjąć do wiadomości podstawowych faktów, że ich partykularny interes nie koniecznie musi być zgodny z najracjonalniejszym rozwiązaniem. **Panowie Ci chcą odwołać radę, za WPK i „za całość”.** Władza lubińska jest „be...” co zostało wykazane w odezwie, to nic, że pełnej pomówień, nieścisłości i kłamstw.

Pan Juśkiewicz doskonale sobie z tego zadaje sprawę co wyraził wprost na spotkaniu zorganizowanym przez posła na Sejm z Unii Pracy pana Janusza Grotta. W spotkaniu tym uczestniczyli: przedstawiciel wojewody pan Bogdan Horodniczy, wiceprezydent pan Mirosław Gojdz, rzecznik prasowy pan Jacek Kardela oraz panowie z grupy inicjatywnej. Na tym spotkaniu pan Juśkiewicz stwierdził wprost, że nie chodzi mu o pracę, że dalej będzie zbierał podpisy bo chodzi mu o odwołanie rady. Widzę w tym wszystkim rozgrywkę polityczną, czego dobitnie dowiodły dwie ostatnie Sesje Rady Miejskiej w Lubinie (w tym jedna transmitowana w całości przez TV GOSAT). Warto tu dodać, że działania grupy skwapliwie poparło Prezydium Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Miedziowego. W oświadczeniu opublikowanym w połowie miesiąca możemy przeczytać między innymi i to, że: „Niefrasobliwe wysyłanie na bruk 130 ludzi z miejscowego oddziału WPK i skazanie na biedę kilkaset lubińskich rodzin, a jednocześnie zafundowanie miastu znacznie kosztowniejszej komunikacji zastępczej w oparciu o tabor i kierowców z ościennych województw, dyskwalifikuje w oczach naszego 12 tysięcznego związku, obecne władze samorządowe.” Oświadczenie to również jest nadużyciem. **Co najmniej od połowy grudnia wiadomo, że 96 pracowników WPK mogło znaleźć pracę w PPKS Lubin, a od 23 stycznia 1995 r. wiadomo, że problemu z pracą praktycznie nie ma.** Na spotkaniu z posłem z Unii Pracy panem Januszem Grottem padło zobowiązanie z ust przedstawiciela wojewody, że pozostali pracownicy zostaną „zagospodarowani” przez Urząd Wojewódzki. Nie przeszkadza to jednak w epatowaniu czytelników katastroficzną wizją gremialnego bezrobocia, chociaż fakty temu zaprzeczają. **Chyba, że chodzi o podgrzewanie nastrojów społecznych a nie o troskę o pracowników i ich rodziny.**

Zdziwienie budzić może również fakt, że pan Henryk Pawlak, który podpisał się za Prezydium Związku wypowiada się w imieniu 12-tysięcznego związku. Czy aby na pewno wszyscy członkowie ZZPPM myśleli podobnie jak Prezydium Związku pana Ryszarda Zbrzyznego, który również osobiście zaangażował się w spór. I na koniec wreszcie, jak można mówić o „znacznie kosztowniejszej komunikacji zastępczej” w sytuacji, w jakiej ani pan, ani panowie z grupy inicjatywnej nie znacie ostatecznego rozliczenia – z prostej przyczyny, **znane ono będzie dopiero na koniec miesiąca** i wtedy będziemy mogli porozmawiać o kosztach. Nie wspominając o tym, że komunikacja ta musiała zostać zorganizowana, bo **niestety załoga w wyniku przeprowadzonego w dniu 28 grudnia 1994 r. referendum podjęła decyzję, skwapliwie potwierdzoną przez przedstawiciela wojewody o tym, że autobusy nie wyjadą 1 stycznia br. na ulice miasta.** Proszę mi powiedzieć w kogo uderzyłby przede wszystkim brak możliwości dojazdu do pracy? Czy to jest działanie nacechowane troską o interes mieszkańców Lubina, którym tak często posługują się panowie z grupy zbierającej podpisy? Czy również w interesie mieszkańców Lubina było zdejmowanie przez pracowników WPK rozkładów jazdy z przystanków w Lubinie w noc Sylwestrową.

Robert Grodecki

„Bombowa” akcja Straży Miejskiej

Telefony w poszczególnych wydziałach – jak co dzień już od rana. Nic dziwnego, że kolejny dzwonek telefonu nie wzbudził w nikim szczególnych emocji. Słuchawkę aparatu podniósł spokojnym ruchem jeden z pracowników Urzędu. Usłyszał następującą wiadomość: „Podłożyłem bombę pod Urząd – dziękuję”. Do świadomości zdumionego urzędnika dotarł jeszcze tylko trzask odkładanej na widelki słuchawki i... urzędnik przestał być spokojny.

O fakcie podłożenia bomby dyżurny Straży Miejskiej powiadomił natychmiast: Panią Sekretarz Miasta – sprawującą funkcję Szefa Urzędu Miejskiego pod nieobecność prezydenta oraz dyżurnego Komendy Rejonowej Policji w Lubinie. Ten ostatni przekazał informację do: Jednostki Ratowniczo-Gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej, Grupy Rozpoznania Minersko-Pirotechnicznego w Jaworze, Pogotowia Energetycznego, Gazowego i Ratunkowego.

W tym czasie przeprowadzono również trwającą sześć minut ewakuację budynku, którą z upoważnienia Pani Sekretarz Miasta kierował Komendant Straży Miejskiej.

Na terenie Urzędu Miejskiego pozostali jedynie: Komendant Straży Miejskiej, dyżurny S. M. utrzymujący stałą łączność oraz grupa przybyłych policjantów z KRP Lubin. Funkcjonariusze Straży Miejskiej otoczyli gmach U. M. taśmą ostrzegawczą, uniemożliwiając w ten sposób jakikolwiek ruch pieszy, a następnie wstrzymali ruch pojazdów na ulicach Kilińskiego, Drzymały, Kościuszki. Grupa Rozpoznania Minersko-Pirotechnicznego mogła przystąpić do pracy. Dokonano szczegółowego przeszukania wszystkich pomieszczeń Urzędu Miejskiego poczynając od piwnic aż po pomieszczenia strychu. Trwało to około dwóch godzin. W wyniku przeszukania nie stwierdzono żadnych ładunków ani ciał obcych stwarzających zagrożenie wybuchem, co po zakończonej akcji jednoznacznie potwierdzono w sporządzonym protokole.

Budynek został oddany do ponownej eksploatacji.

Kolejny dzień pracy w Urzędzie rozpoczął się dzwonkiem telefonu...

Małgorzata Mazurkiewicz

Poradnik konsumenta c.d.

OBUWIE DLA DOROSŁYCH

Zanim zakupimy obuwie, zastanówmy się, jakie jest nam rzeczywiście potrzebne. Jego przeznaczenie bowiem wiąże się ściśle z walorami użytkowymi. W zależności od przeznaczenia rozróżniamy następujące typy:

- * obuwie codziennego użytku, we wszystkich odmianach jak: sandały, czółenka, baleriny, półbuty, trzewiki. Powinny być produkowane w całej gamie numeracji damskiej, męskiej, chłopców, dziewczęcej oraz posiadać wszystkie cechy obuwia higienicznego, którego cholewki, podszewki i podeszwy wytwarza się z naturalnych surowców. Krój cholewki i fason powinien odpowiadać aktualnym kierunkom mody. Tęgość obuwia nie może być mniejsza od G i H wg następujących skali: E, F – szczupłe, G – średnie, H – tęższe. Obuwie codziennego użytku produkuje się ze skóry, tkanin, tworzyw lub ich kombinacji z tworzywami sztucznymi.

- * obuwie okolicznościowe przeznaczone do określonego użytkowania w ciągu dnia, np. spacerowe, wizytowe, wieczorowe, balowe, luksusowe. Powinno być wykonane z najlepszych i najdelikatniejszych skór kozich, cielęcych oraz tkanin.

- * obuwie sportowe, noszone niemal przez wszystkich użytkowników bez względu na wiek i rozmiar stopy. Kształt obuwia sportowego nadaje się w zależności od przeznaczenia, czyli uprawianej dyscypliny sportu. Wspólną cechą sportowych butów jest zaokrąglony czubek i zazwyczaj niskie wzmocnienie pięty, niekiedy wyższy skłon. Powinny one charakteryzować się znakomitą higienicznością, stąd wyjątkowo staranny dobór materiałów, gwarantujących wysoki komfort użytkowania.

- * obuwie jesienno-zimowe: botki, kozaki, trzewiki powinny być wykonane z surowców, które gwarantują utrzymanie ciepła wewnątrz oraz zabezpieczają przed zamakaniem. Przy zakupie warto dokładnie obejrzeć obuwie i zwrócić uwagę na jego podstawowe cechy użytkowe:

- wytrzymałość połączenia klejonego podeszwy z cholewką. Niewłaściwe przyklejenie jest poważną wadą uniemożliwiającą użytkowanie obuwia.

- wytrzymałość przymocowania obcasa do spodu obuwia. Jest ona bowiem zróżnicowana w zależności od wypukłości obcasa. Prawdłowo przymocowany obcas powinien być przyśrubowany lub przybity gwoździem. Sprawdźmy to uchylając wyściółki w części piętowej obuwia.

- wytrzymałość szwów cholewki przyszytych nićmi bawełnianymi, lnianymi lub z włókien syntetycznych. Zbyt niska wytrzymałość nawet po krótkim okresie użytkowania powoduje rozprucia na łączeniu elementów cholewki;

- elastyczność obuwia, zwłaszcza całodziennego, niezbędna dla wygody użytkownika. W obuwiu o dobrej elastyczności czyli I lub II grupy stopa nawet po dłuższym okresie użytkowania nie jest zmęczona. Taką elastyczność powinno posiadać obuwie dziecięce oraz półbuty i czółenka

- trwałość kształtu czubka i pięty, mające kolosalny wpływ na zachowanie prawidłowego kształtu obuwia. Pozwalają one bowiem uniknąć zdeformowania obuwia w trakcie jego użytkowania (np. podczas wsuwania).

Dla obuwia jesienno-zimowego podstawowym wskaźnikiem dobrej jakości jest przemakalność. Nie powinno ono przemakać przez ok 30 min. Aby osiągnąć taki wskaźnik, materiały użyte na elementy obuwia, zwłaszcza cholewki, powinny być impregnowane środkami wodoodpornymi, nie zmieniającymi koloru i faktury łoża skóry. Duże znaczenie ma też zastosowanie odpowiedniego systemu montażu zabezpieczającego stopę przed działaniem wody (np. podeszwy z wysokim brzegiem – krawędzią). Należy również zwrócić uwagę na obuwie wykonane z tworzyw sztucznych, w coraz większych ilościach sprzedawanego w sklepach i na bazarach. W zależności od właściwości surowców oraz ich struktury dzieli się je na dwie grupy:

- obuwie parametryczne z tworzywa skóropodobnego wykonane z namiastek skór naturalnych z powłoką litą lub mikroporowatą;

- obuwie parametryczne z tworzywa skóropodobnego wykonane z zamienników skór naturalnych użytych na wierzchy i podszewki.

Grupę pierwszą stanowią tworzywa odbiegające znacznie właściwościami od skór naturalnych. Nie przepuszczają one pary

wodnej. W praktyce oznacza to, że stopy w takim obuwiu mogą nadmiernie pocić się.

Grupę drugą stanowią tworzywa parametryczne, które nie różnią się od skór naturalnych i wykazują zbliżoną do nich przepuszczalność pary wodnej.

Obuwie z tworzyw posiada kilka dodatkowych zalet m.in.:

- trwałość fasonu obuwia, tzn. przez długi okres czasu zachowuje ono wygląd nowego,
- lekkość - niższą o blisko 1/3 wagi obuwia wykonanego ze skóry naturalnej,
- trwałość w eksploatacji, gdyż tworzywo jest odporne na czynniki atmosferyczne i uszkodzenia mechaniczne,
- łatwość konserwacji, na ogół zabrudzoną powierzchnię obuwia wystarczy przetrzeć mokrą szmatką.

Każda para obuwia powinna być oceniona pod względem jakości i klasyfikowana do odpowiedniego gatunku, aby wadliwych butów nie dopuścić do sprzedaży.

Wady występujące w gotowym obuwiu mogą powstać w każdej fazie procesu technologicznego. Dlatego kupując obuwie należy zwrócić szczególną uwagę na wady materiałowe i błędy wykonania, np.:

- formowanie spodów obniżające użytkowanie obuwia,
- wystające części metalowe i inne wewnątrz obuwia,
- nadmierna sztywność materiałów zastosowanych do produkcji poszczególnych elementów,
- wyraźnie widoczne zniekształcenia czubków lub pięt,
- pomarszczenie materiałów zastosowanych na wierzchy obuwia,

- nieodpowiednie umieszczenie klamry, ozdób, sprzączek i innych dodatków, które mogą obniżyć walory użytkowe obuwia lub utrudnić użytkowanie,
- fałdy i zgrubienia wewnątrz obuwia oraz niedoklejenie podszewki lub wyściółki,
- różnice w długości zewnętrznej między półparami,
- miejscowe niedoklejenie podeszw,
- wyraźnie widoczna szczelina między podeszwą i cholewą, pęknięcia i rozdarcia materiału zastosowanego na wierzchy,
- wady materiałów skóropodobnych: plamy, otarcia itp.
- przepuszczanie lub przerwanie ściegu szycia,
- skrzywienia, powtórzenia lub zagęszczenia ściegu szycia,
- wyraźnie widoczne różnice odcienia barwy między elementami oraz faktury i struktury zastosowanych materiałów na wierzchnie elementy obuwia,
- widoczne na elementach obuwia plamy, zabrudzenia, otarcia w części czubka oraz na innych elementach obuwia,
- ubytki i niedolewy na obrzeżach podeszw,
- pęknięcia oraz łuszczenia się apretury na linii skóry,
- różnice w wymiarach poszczególnych elementów lub ich usytuowania, różnice w wysokości cholewek w obuwiu typu: czółenka, półbuty, botki, kozaki oraz trzewiki;
- korozja części metalowych zastosowanych w obuwiu.

Wymienione podstawowe niedociągnięcia w produkcji obuwia importowanego i krajowego pozwala ogólnie ocenić klientowi jego jakość, a jednocześnie wybrać dla siebie buty o wysokich walorach higienicznych i użytkowych.

Zdzisław Jarosz

Prezes Federacji Konsumentów w Lubinie

16 → pani Haliny, jako całe społeczeństwo polskie w Kazachstanie, chcą wrócić do Polski.

Zabiegi rozmówcy spowodowały poczynania Rady Miejskiej w Lubinie, celem uzyskania dla niej obywatelstwa polskiego i wiz wjazdowych dla jej rodzeństwa, łącznie czterdzieści siedem osób oraz wytypowania miejsca do zasiedlenia (PGR, majątek).

- Wszystko co miałam, zostało sprzedane, aby starczyło na bilet - mówi Halina Brodowska. Jak zły omen wspomina czas pobytu w Kazachstanie. Lato trwa trzy, zima 9 miesięcy. Mrozy sięgają -40 °C, deszcze powodują gnienie ziemniaków, susza niszczy zasiewy. Zdychaj, jeśli miałeś miłą nadzieję.

Halina Brodowska długo zabiegała o dokumenty, paszport, wizę i pieniądze na bilet. Tak o tym wspomina:

- W grudniu 1993 roku nastąpiła wymiana pieniędzy, rubli na kazachskie teki, które można wymienić w dużym mieście. Jeszcze wiza. Pierwszy raz do Polski jechała z ciotką w 1993 roku. Obie przebywały w kraju tydzień czasu. Pomogli dobrzy ludzie, których nie brakuje na jej drodze życia do ojczyzny.

- Nędza Kazachstanu - nadmienia rozmówczyni. - W szpitalach brak

leków i środków opatrunkowych. Podobne wieści płyną z radia, telewizji, są drukowane w prasie. Mimo upływu czasu, sytuacja nie ulega poprawie. Polacy zatrudnieni w kołchozach, jeszcze cierpliwi zniszczą ten stan rzeczy. Czy jeszcze długo? Głód jest złym doradcą. Co się stanie, gdy dojdzie do konfliktu rasowego i gospodarczego? Przydział darów, przywożonych z Polski, zabierają lepiej uposażeni, biedni dostają resztki. Rozmówczyni ożywia się i mówi:

- Siostry córka, w zeszłym roku, podczas wakacji, przebywała w Krakowie. Marzy o Polsce i stale o niej mówi.

To zupełnie zrozumiałam. Tęsknota za krajem ojców, spotęgowana rozmowami o możliwości powrotu do Polski, nasila się. Polacy w Kazachstanie nie rozumieją wielkości i kosztów repatriacji, które poniesie cały naród. Nie ma innego rozwiązania. Halina Brodowska wspomina:

- Przyjechalibyśmy wszyscy, 47 osób całej rodziny wyzbywając się dorobku całego życia. Byle do Polski, gdzie pracowalibyśmy z pełnym zadowoleniem i pożytkiem narodu.

Te słowa wyrzeźbiła twarda egzystencja i kilkuletnie przemyślenia.

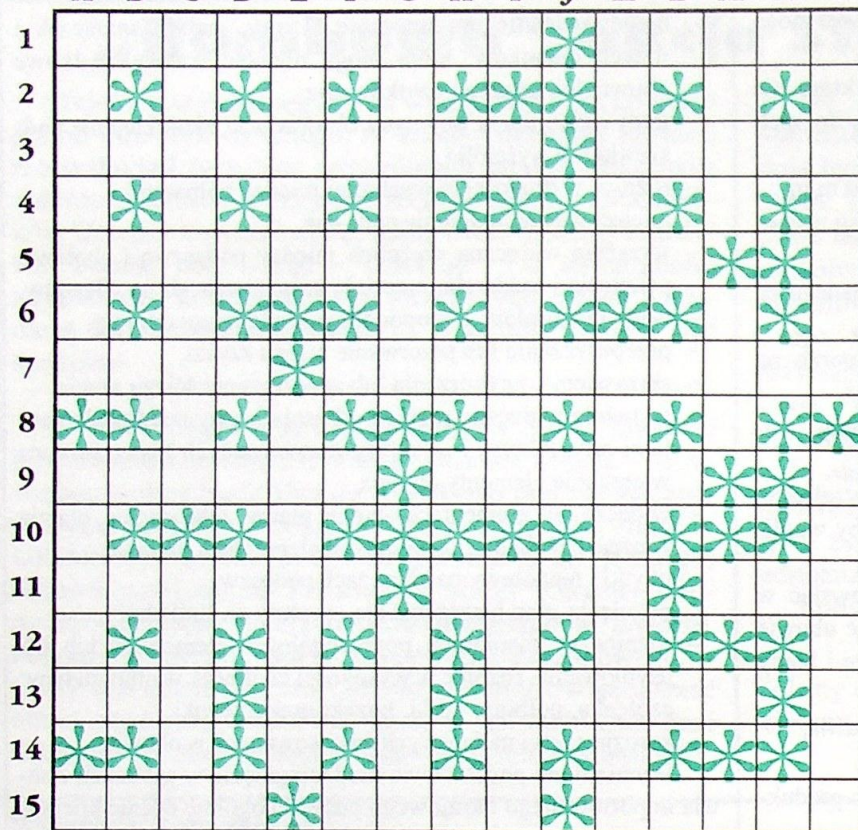
Polska staje wobec otwartego problemu: pomóc czy zapomnieć o rodaka-

kach. Podobny problem Niemcy zrealizowali wcześniej. Z Kazachstanu wyjeżdżają ostatni Niemcy. Polacy w kraju boją się nagłego przeludnienia zapominając, że Polsce grozi umiarkowane wyludnienie, a tysiące hektarów leży odłogiem, podczas gdy tam, na wschód od Uralu, na nasze przyzwolenie czeka kilkanaście tysięcy rodaków. Trzeba im pomóc i osiedlić w ojczyźnie. Za takim rozwiązaniem przemawia bieżąca sytuacja na Wschodzie, a szczególnie narastający problem wtórnej kolonizacji chińskiej, na zachód od Bajkału. Może jest to sygnał lub zamię chińskiej wędrówki w kierunku Uralu. Chiny są przeludnione, posiadają 120 mln bezrobotnych. Jeśli zapowiada się wędrówka, musimy usunąć rodaków z odwiecznego szlaku. Przy okazji przypominają się słowa cesarza pruskiego, który powiedział: „Ostrzegam cię Europo, przed żółtą zarazą”.

Ze względów geopolitycznych, Polacy muszą być gospodarni i rozsądni. Kilkuletni wydatek na koszty repatriacji Polaków z Kazachstanu, zwróci się dość szybko. Nie możemy sobie pozwolić na stratę setek tysięcy rodaków z Karagandy i Ałma-Aty.

J. Biliński

A B C D E F G H I J K L M N O

Krzyżówka 2/95

POZIOMO: 1) niemiarowość oka • na prerii; 3) Malwiny • na kora; 5) wirusy pasożytujące w bakteriach; 7) biedrzeniec • okulizacja; 9) jeden z głównych elementów sztuki aktorskiej • region kontrolowany przez Chiny między Himalajami a Kunlunem; 11) kompozytor i muzyk, kapelmistrz katedry wawelskiej (ok. 1600-57) • w tramwaju • azjatycka krowa; 13) zrzeszenie inżynierów i techników • kanion • struś amerykański; 15) rodzony, starszy lub młodszy • potomstwo ryby • najludniejszy kraj świata.

PIONOWO: A) samochód „Pana Samochodzi-ka” • owoc z rodziny dyniowatych o jadalnym, soczystym mięsisku; C) styl „bez stylu” • nasz wschodni sąsiad; E) użytki lub uprawy • pochłanianie gazów przez substancje stałe; G) wódz Indian jednego ze szczepów pn. ameryk., przywódca powstania przeciw Anglikom 1763-66 lub marka samochodu • na dnie morza; I) wrocławskie „Wiadomości” • samica jelenia; K) do załadunku • których przedmiotów • jedno z najważniejszych świąt religijnych; M) koń morski • prawy dopływ dolnej Odry; O) masło... • klujące kwiaty.

HASŁO: F1, M4, H9, G13, J13 H7, I14, C9, N11.

Treść odgadniętego hasła prosimy przesłać na kartkach pocztowych do dnia 15 lutego 1995 roku na adres redakcji. Hasło

krzyżówki z Biuletynu Lubińskiego 1/95 brzmi: „Wesoły karnawał”. Nagrodę wylosowała pani Zofia Kaczmarczyk z ulicy Szybowej. Gratulujemy! Nagrodę prześlemy pocztą.

Udyseusze

Halina Brodowska przybyła z Kazachstanu. Przebywa w Lubinie, u swojej krewnej, rencistki, która żyje ze skromnego zasiłku, pani Halinie pomagają znajomi, ludzie dobrego serca, dzięki temu może pokrywać swoje potrzeby i wydatki. Zresztą Rada Miejska w Lubinie pomaga we wszelkich problemach.

O warunkach bytowych na dalekim Kazachstanie, Halina Brodowska mówi z niechęcią i wielkim pesymizmem. Minął czas czerwonej spójni ZSRR, kiedy się wegetowało, ale jeszcze można by żyć na prymitywnym poziomie. Kierownicza kadra, stosunkowo nieźle sobie radziła z wielkością problemów na rozległym terytorium przed 4 laty. Obecnie, w trakcie przebudowy gospodarki, tylko trzon kierowniczy ma dobrze. Dolny szczebel drabiny zawodowej i społecznej, ledwie egzystuje, co szczególnie dotyczy ludności wsi. Są okresy, kiedy poza zaliczkami, przez kilkanaście

miesięcy nie ma wypłaty wynagrodzenia, a żyć z czegoś trzeba. Powtarza się stara zasada gospodarza: zdechniesz, jak nie ukradniesz. W Polsce, jak podkreśla rozmówczyni, społeczeństwo otrząsnęło się z apatii i rezygnacji. Polacy są pracowici i zaradni.

W ogromnym Kazachstanie narzeczają problemy. Jednym z nich są Polacy, których liczbę ocenia się na około 350.000. Są to potomkowie zesłańców carskich i stalinowskich, których przodkowie zasiedlali rozległe obszary czarnoziemnych stepów. Malejącym problemem są Rosjanie, którzy wracają do rodzinnej Rosji. Niemcy też wracają do ojczyzny przodków. Narasta jednak problem progresywnego zasiedlenia tej ziemi przez repatriantów z Mongolii i Chin.

Polacy w swej większości pochodzą z obszaru Ukrainy, zsyłani do 1936 roku. Na nowym obszarze mieszczeni się z potomkami starszej generacji zesłańców, z Tatarami, z Kazachami i Mongołami. Przekształcenia ustrojowe i ekonomiczne, zubożyły spo-

czeństwo, zaostriżyły się stosunki międzyludzkie.

Polacy w swej masie, chcą powrócić do ojczyzny swoich przodków i będą zabiegać w staraniach, aby stało się zadość ich naturalnym pragnieniom. Naród polski wobec zaistniałej sytuacji, nie może pozostać obojętny, musi wyciągnąć pomocną dłoń, bez względu na koszt transportu i zasiedlania. Oby los sprzyjał wolnej dotąd realizacji zamierzeń.

Halina Brodowska (1952) jest córką zesłańców z 1936 r., którzy pochodzili z powiatu Równe, po sowieckiej stronie granicy. Osiedleni zostali 100 km od miasta Koksztetu we wsi Rostuda. Wtedy jeszcze nie byli małżeństwem. Ojciec uciekł do swojej ciotki, zamieszkałej na Ukrainie i tam pracował kilka lat. Podczas wojny, jako zesłańca został żołnierzem batalionu roboczego i pracował jako frezer przy produkcji czołgów. W fabryce stracił połowę prawej dłoni, następnie pracował w kołchozie.

Pani Halina ma dziewięcioro rodzeństwa, urodzonego w latach 1950-1974. Wszyscy z klanu